

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 83 Subject Literature

Name of MSS Bhavarasameta etc.

Author Man Singh, Charan Singh & Gulab Singh

Period - - Folios 80

Script Gurmukhi Source Bhai Gurdial Singh

Missing Folios CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

ਭਾਵਰਸਾਮਤ ਅਤ
ਦਲਾਕਾ ਰਾਜਨੀਤੀ

A. no

ਫ. ਗੇ.
83

१

A. no. 83

१

੧੬

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਥਰਾਵਰਸਾਮ੍ਰਿਤਰਿਥਾਲਿਖ
ਤੇ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੇਤਕਰੋਜਿਨ
ਸਾਗਰਪਹਿਸਭਦੇਵਨਕੇਦੁਖਦੁਰ
ਸਿਟਾਏ॥ ਗਾਵਨਕੇਰਸਸੀਸਕਟੇਸੁ
ਵਿਭੀਖਣਕੇਸਿਰਿਛੁੜਾਫਿਰਾਏ॥
ਗੋਤਮਨਾਰਿਓਧਾਰਕਰੀਮਿਥਲਾ
ਪਤਿਕੇਜਿਨਬੁਢਨਸੁਹਾਏ॥ ਸੀਮ
ਸਮੇਤਨਮੋਤਿਨਕੋਇਕਆਸਨਥੈ

ਠਮਗਰਖਾਏ॥੧॥ ਸਦੈ॥ ੨
 ਗਲਿਕੇਸਭਿਦੇਖਨਿਵਾਰਨਕੇਭੁ
 ਵਤਾਰਨਕੇਜਗਾਭੀਤਰਿਆਏ॥
 ਜਗਾਜੀਰਨਸਾਧਨਦੁਰਿਕਰੇਦ੍ਰਿ
 ਰਸਾਧਨਰਾਮਹਿਨਾਮਬਤਾਏ॥
 ਤਜਿਭੋਗਰਮੇਹਰਿਮਾਹਿਭੁਲੇ
 ਸਭਸੇਵਕਕੇਦੁਖਦੁਰਿਮਿਰਾਏ॥
 ਕਰਨਨਿਧਿਨਾਨਕਕੇਪਰਮੰਜ
 ਲਵਿਰਤਹਿਮਮਨੀਤਸਾਧਾਏ॥
 ੩॥ ਸਦੈ॥ ਜਿਹਨਾਮਉਚਾਰ
 ਤਦੁਖਮੀਦੇਸੁਖਸੀਪਤਿਹੋਇਸਦਾ

ਗਿਰਦਾਸੀ॥ ਰ੍ਹਿਤਪੁਰਬਿਪਾਪ
ਮਿਟੈਸੁਰੁਗੀ॥ ਅਰਿਕੇਰਲਹੋਹਿਸ
ਭੈਬਿਨਨਾਸੀ॥ ਹਿਤਮਾਨਵਦੇਹ
ਧਰੀਜਗਮਹਿਪਰਪੁਰਨਰੁਪਸ
ਰਾਨਾਬਿਨਾਸੀ॥ ਰੁਚੰਗੋਬਿੰਦ
ਕੇਪਰਕੰਜਨਸੇਸੁਰੁਜੋਭਿਰਮਹਿ
ਨਿਤਜੋਤਿਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ੩॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਵਿਦਿਆਸਾਂਤਿਸੁ
ਗਿਆਨਜੁਖਦਾਇਕਫਲਸੁਰੁ
ਦਾਗ॥ ਮਾਨਸਿਘਰੁਚਕੇਸਰਾ
ਵੰਦਉਪਾਰਭਿਦਾਗ॥ ੪॥

ਕੀਤਿਅਚੇਜਿਹਦਖਮਿਟੈਪਾਵੈ ३

ਸੁਖਅਪਾਗ। ਭਾਵਰਸਾਂਸ੍ਰਿਤ

ਰਿਬਯਹਿਭਾਖੋਹਰਿਉਰਧਾਰਿ

॥੫॥ ਦੀਰਘਤ੍ਰਿਬੁੰਗੀਛੁੰਦਾ।

ਅਉਧਾਇਲਾਸੀਸੁਤਹਪ੍ਰਕਾਸੀਗਿ

ਆਨਨਿਵਾਸੀਦਾਨਰਤੇ। ਰਾਜ

ਜਿਹਾਸੀਮੁਲੁਠਲਾਸੀਤਰੁਤਲ

ਵਾਸੀਬੀਰਮਤੇ। ਕਰਬੂਰਾਵਿਨ

ਸੀਕਾਨਨਵਾਸੀਲੀਕਾਵਿਨਾਸੀਵ

ਕਸਤੇ। ਜਾਜਾਜਾਯਰਘਨਾਇਕ

ਜਨਸੁਖਦਾਇਕਅਰਿਚਲਘਾ

ਇਕਬੂਮਿਪਤੇ॥੬॥ ਵੀਰਘ
 ਤਿਭੰਗੀਛੰਦਾ॥ ਰਿਖਿਨਾਰਿ
 ਉਧਾਰੀਸਬਗੀਤਾਰੀਗਦੁਲਾ
 ਗੀਦੇਦੁਨਤੇ॥ਸਿਦੁਚਾਪਾਬਿਰਾਗੀ
 ਸਾਗਰਤਾਰੀਰਲਾਮਰਿਮਾਗੀਸੀ
 ਲਾਭਤੇ॥ਸੂਤਿਕ੍ਰਿਤੁਲਾਧਾਰੀਅਲ
 ਕੈਕਾਰੀਆਭੁਨਿਆਗੀਰੁਪਅਤੇ
 ॥ਜਜਜਜਰਘਨਾਇਕਜਨਸੁਖ
 ਰਾਇਕਆਰਿਰਲਾਘਾਇਕਬੂਮਿ
 ਪਤੇ॥੭॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਕੈਮੱਰਿ
 ਮੰਤ੍ਰਲਾਗਜਦਿਜੈਨਹਏਕਕਮੰਡਲ

ਹੀਕਰਮਾਹੀ॥ ਕੈਤਨਮਾਹਿਪਟੈਥ ੪
 ਰਵੈਨਹਿਏਕਮਿਰੀਬਰਹੀਜਗਮਾ
 ਹੀ॥ ਹਰਕਪਮਨਿਦਾਸਦਿਜੇਨਹਿ
 ਪਰਨਕੁਟੀਸੁਖੈਸੇਥਨਮਾਹੀ॥ ਰੇ
 ਨਨਮਹਿਪ੍ਰਬੁਏਕਰਿਜੇਸਰੁਹੀਛ
 ਲੁਤੇਪਦਪੀਕਜਮਾਹੀ॥ ੯॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ਕੈਪੁਰਸੈਪਾਟਿਖੇਗਜ
 ਰੀਤਪਲੀਘਨਮਾਹਿਸਦੈਜਗਮਾ
 ਹੀ॥ ਕੈਥਨਕੇਗਥਿਖੇਤਿਲਕੇਮਲ
 ਰੂਰਿਸਦੈਨਬਰੇਪਾਰਿਮਾਹੀ॥ ਰੁ
 ਉਨਰੀਗੀਨਕੇਦੁਆਗਥਿਖੇਕੁਦ

ਗਾਇਕਾਬਿਤਕਿਮੋਹਿਜਗਾਂਗੀ।
 ਨਾਂਤਰਪਰਨਬੁਟੀਤਟਪਾਦਪਬੋਲ
 ਸਿਖੀਮੁਹਿਕੋਬਨਮਾਹੀ॥੯॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਕੰਜਪ੍ਰਭੁਗ੍ਰਿਹਾਚੰਦ੍ਰ
 ਮੁਖੀਗਜਗਾਮੀਨਿਨਾਰਿਦਿਜੇਘ
 ਰਿਮਾਹੀ॥ਨਾਂਤਰਸਾਂਤਿਧਸੁਆਤਿ
 ਸੁੰਦਰਗਾਮਦਿਜੇਹਮਰੇਉਰਮਾਹੀ॥
 ਕੈਘਰਿਮਾਹਿਸੁਬੂਤਦਿਜੇਕੇਦਿਭੂਤਿ
 ਦਿਜੇਸੁਮਲੈਤਨਮਾਹੀ॥ਕੈਘਰਿਮਾ
 ਹਿਨਿਦਾਸਕੋਰਕਿਛਿਰੇਜਗਦੇਵ
 ਨਰੀਤਟਮਾਹੀ॥੧੦॥ ਸਵੈਯਾ॥

ਕੈਖੜਗਾਗਰਦੀਤਰਲੇਕਟਕੈਬਟ ੫
ਬਾਸਰਦਿਆਉਰਮਾਗੀ।ਕੈਮਾਦਿ
ਮਾਦਾਦਿਜੈਉਰਮਹਿਨਹਿਰਾਮਰਿ
ਜੈਜਪਨੀਕਰਮਾਗੀ।ਕੈਜਗਭੀਖ
ਆਗਰਕੋਗੋਕਿਰਿਜੈਜਨਘਾਂਛੁ
ਤਗੀਛੁਤਮਾਗੀ।ਕੈਜਸਸੇਸਾਭਿਭੂ
ਮਿਭੁਰੇਨਹਿਜਗਈਘੋਸੇਹਰਿਤੇਪੁ
ਰਿਮਾਗੀ॥੧੧॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜੋ
ਗਾਰਿਜੇਕਿਰਿਜੇਅਰਭੁਗਾਕਿਨੀ
ਤਿਰਿਜੈਕਿਅਤੀਤਬਨਾਗੀ।ਚ
ਸਨਕੈਗਨਮੇਹਿਰਿਜੈਨਹਿਆਪਨ

ਦਾਸ ਕਿਜੈ ਜਗਮਾਹੀ। ਕੈ ਮਾਨਿ ਹੇਮ
 ਵਿਮਾਨ ਦਿਜੈ ਨਹਿ ਨਾਮ ਦਿਜੇ ਹਮ
 ਹੇਉਰ ਮਾਹੀ। ਦਿ ਨਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏ
 ਕ ਦਿਜੇ ਅਬ ਛੀਲ ਬਨੇ ਨਹਿ ਤੇਉ
 ਰਮਾਹੀ। ੧੩॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਜਨੁ
 ਭੁਝਾ ਕਟ ਕੇ ਹਰ ਕੇ ਸਮ ਕੀਜ ਪ੍ਰਭਾ
 ਈਗਾ ਹੈਂ ਮਰਮਾਤੋ। ਕੋਟਿ ਸੁਰਾਂਗ
 ਨਨਾ ਚਤ ਹੈਂ ਅਰ ਰੀਧ ਬਾਹਿ
 ਸਭੈ ਪੁਰਿ ਗਾਤੋ। ਭੁਭਿ ਨ ਭੁੰਤਾਰ
 ਅਪਾਰ ਭੁਰੇ ਧਨ ਯਾ ਬਿਧ ਯਾ ਪਰ
 ਠੀ ਸੁਾ ਬਿਧਾਤੋ। ਜੀ ਬਿਧਿ ਯਾਹਿ

ਬੁਈਤੁਕਹਾਜਬਜਾਨਕੀਨਾਬਕੇ ੬
ਰੀਗਨਰਾਤੇ॥੧੩॥ ਸਵੈਯਾ॥
ਯੇਮਗਏਅਰਸੀਸਉਤੀਸਉਠਾ
ਇਸੁਪਾਦਮਹਾਹਿਨਨਾਤੇ॥ਕੋਟਿਤੁ
ਰੀਗਕੁਰੀਗਸੇਬੁਦਤਰਉਰਪ੍ਰਭੰਜ
ਨਕਉਜਿਨਜਾਤੇ॥ਰਿਗਜਸੇਗ
ਜਬੁਉਨਦਆਰਸੁਝੁਲਤਹੈਮਰਗ
ਮਰਮਾਤੇ॥ਜੀਬਿਪਿਯਾਹਿਬੁਈ
ਤੁਕਹਾਜਬਜਾਨਕੀਨਾਬਕੇਰੀਗਿਨ
ਰਾਤੇ॥੧੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਚੰਦ੍ਰਮੁ
ਖੀਬਨਿਤਾਘਰਿਮਹਿਅਰੁਬਾਹ

ਰਿਭੂਪਖਰੇਨਸਮਾਤੋ॥ ਦੁਰਹਿਸੀ
ਸਨਿਵਾਇਰਹੇਪੁਨਾ॥ ਏਸਪਾ
ਇਸਭੈਪਰਪਾਤੋ॥ ਭੁਟਧਰੇਪਰ
ਪੰਕਜਮਹਿਅਰਪਾਛੁਲਪਾਉਸ
ਭੈਰਵਜਾਤੋ॥ ਜੀਬਿਧਪਾਹਿਭੁਈਤੁ
ਕਹਾਜਬਜਾਨਕੀਨਾਥਕੇਰਿਗਨਰ
ਤੋ॥ ੧੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕੋਟਿਕਥਿ
ਜਨਹਾਟਕਭਾਂਜਨਡਾਰਨੁਸੰਸਾਰਿ
ਥੈਮਿਲਪਾਤੋ॥ ਭੂਪਾਜਿਨੇਭੁਵਮੰਤ
ਲਕੇਪੁਨਿਹੋਇਰਬੀਸੁਜਿਨੇਪੁਰਸਾ
ਤੋ॥ ਅਭਿਰਨਛੁੜਉਤਾਰਭੁਲੀਥਿ

ਧਿਆਪਨਸੀਸਸੁਛੁਰਾਠਿਰਾਤੇ॥ ੭
 ਜੀਥਿਧਿਆਹਿਭੁਈਤੁਕਰਾਜਥਜਾ
 ਨਕੀਨਾਥਵੇਰੀਗਿਨਰਾਤੇ॥ ੧੬॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਥੈਠਥਪੁਰੁਚਰੁਕ
 ਮਕੇਸਰਤੀਖਲਸੇਜੁਕਰੇਜਗਾ
 ਤੇ॥ ਧਿਆਪਨਸਮਾਨਜਨੇਸੁਤਸੁੰਦਰਾ
 ਜਗਾਝੰਡਨਝੰਡਸੁਰਾਤੇ॥ ਥੀਰਤਥਾ
 ਰਾਨਵਨਮਹਾਪੁਨਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਖਮ
 ਹਿਲਾਯਾਤੇ॥ ਜੀਥਿਧਿਆਹਿਭੁ
 ਈਤੁਕਰਾਜਥਜਾਨਕੀਨਾਥਵੇਰੀ
 ਨਰਾਤੇ॥ ੧੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਿਨਵੇ

ਰਥਨੇਮਿਰਗਰਨਕੇਸਤੁਸਾਗਰ
 ਹੈਅਥਲੋਜਗਮਾਹੀ। ਜਿਨਰਾਖ
 ਕਿਰੋਸਨਕੇਬਲਤੇਸਬੁਸੈਲਬਦੇ
 ਰਧਰੇਪਰਮਾਹੀ। ਸੁਰਰਾਜਡਰੇਜਿ
 ਨਕੇਬਲਤੇਅਮਰਾਜਜਿਤੇਜਿਹਨੇ
 ਜਗਮਾਹੀ। ਮਨਤੇਜਗਰੂਤਿਤਰਿਨ
 ਹਿਰੇਅਥਅਉਰਰਹੇਕਹੁਕੇਜ
 ਰਮਾਹੀ॥੧੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦਸਰੁ
 ਰਸੁਉਨਰਚੇਜਿਨਕੋਇਕਅਹਿਥ
 ਲੀਭੁਵਮੰਡਲਮਾਹੀ। ਜਿਨਕੇਦਸ
 ਚਾਰਸੁਉਨਬਲੀਇਕਤਿਅਗਿ

ਵਏ ਤਿਨਾਜਿਉ ਪਰਮਾਜੀ॥ ਦਸ ੮
 ਚਾਰ ਸੁਭਿਨ ਕੁਭਿਗਤ ਪੈਂ ਏਕ ਏਕ
 ਹਿਰਾਜ ਕਰੇ ਪਰਮਾਜੀ॥ ਦਸ ਬੀ
 ਸਕਰਾਮ ਕੁਰਾਜ ਲਹੇ ਨਗ ਕਿਉ
 ਗਰਬੇ ਅਪਨੇ ਉਰਮਾਜੀ॥ ੧੪॥
 ਸਵੈ ਯਾ॥ ਧਨਈ ਸਦ ਯੋਜਗ
 ਭੀਤ ਰਿਜੋ ਬਿਨ ਬੁਧਿਗਯੋ ਨ ਕਹੁ
 ਫਲੁ ਪਾਏ॥ ਸੁਬੁ ਸੀਤ ਨ ਕੀਨਾ ਹਿਸੇਵੁ
 ਕਰੀ ਅਰੁ ਦਿਖੂ ਨ ਤੇ ਨ ਹਿਜਗ ਕਰਾ
 ਏ॥ ਨਹਿ ਕੁਪ ਧਨੇ ਜਲਹੇ ਤਕ ਬੀ
 ਧਰ ਭੀਤ ਰਿਨਾ ਜਲਤਾ ਲਬਨਾ

ਏ॥ ਬਲਾਨੀ ਨਨਕੇ ਦੁਖ ਦਾ ਨਦੇ
ਨਹਿ ਦੀ ਨਨਕੇ ਦੁਖ ਦੁਗਮਿ ਟਾਏ॥
੨੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅਪਨੇਹਿਤਤਿ
ਆਗਕਰੇ ਪਰਕੇਹਿਤਤੇ ਨਰਉਤਮ
ਜੈਜਗਮਾਯੀ॥ ਅਪਨੇਹਿਤਸੀਰੀਖ
ਰੇਪਰਕੇਹਿਤਆਹਿਸਮਾਨਵਹੀਰੁ
ਵਮਾਯੀ॥ ਅਪਨੇਹਿਤਨਾਸਕਰੇਪ
ਰਕੇਹਿਤਰਾਖਸਹੈਨਰਤੇ ਨਰਮਾਯੀ
॥ ਏਨਪੀਅਪਨੇਹਿਤਨਾਸਕਰੇਪ
ਰਕੇਹਿਤਤੇ ਨਰਕਉਨਕਹਾਯੀ॥੨
੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਧਨਪਾਵਨਕੇ

ਜਿਜਗਜਸਜੋਧਿਨਭਾਗਹਿ ੯
 ਤੇਜਲਸਿਧਤੁਬਾਹੀ। ਸੁਖਨੇਥ
 ਹੁਬਾਰਨਭੂਮਿਘਨੀਧਰਤੇਨਹਿਏ
 ਕਵਰਾਟਕਪਾਈ। ਨਿਪਕੀਕਰ
 ਆਪੁਪਸੇਵਕਰੇਭਿਰਸੀਗਰਮ
 ਹਿਸੁਅੰਗਤੁਫਾਹੀ। ਧਿਆਇਲੇਕ
 ਹਿਲੇਜਬਦੇਗਫਿਰੈਫਲਪਾਵਤ
 ਨਾਧਿਨਭਾਗੀਸਹਾਈ॥੨੩॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਧਿਨਾਭਾਗਜਗਸੁਖ
 ਕਰਮੇਖਕਰਾਨਰਹੋਈ। ਭੋਗਮੇਖ
 ਨਰਜੇਚਹੇਪੁਨਕਮਾਵੈਸੋਈ॥੨੩॥

ਸਵੈਯਾ॥ ਘਰਭੀਤਰਧੇਸਭਿੰਡਾ
ਰਬੁਰੇਮੁਕਤਾਛਲਕੀਗਜਪੀਠ
ਅੰਬਾਰੀ॥ ਜਸਚੰਦਕੀਉਤਿਜੀ
ਆਰਚੁੰਚਕਨੁਤਨਹੈਤਨਰੋਗ
ਨਿਵਾਰੀ॥ ਰਤਿਕੇਸਮਸੁੰਦਰਅ
ਉਹਿਤਕਾਰਨਿਨਾਰਿਤਥਾਚਾਨ
ਸੀਲਉਦਾਰੀ॥ ਸ੍ਰਿਤਪੁੰਨਥਿਨ
ਪਾਰਿਅਹਿਕਰਾਥਾਪਿਪੁੰਨ
ਸੇਰਰਚੀਛੁਲਵਾਰੀ॥ ੨੪॥
ਸਵੈਯਾ॥ ਰੂਪਛਲੇਨਹਿਜੂਪਛ
ਲੇਜਨਮਾਂਗਤਭੀਖਛਿਰੇਜਗ

ਮਾਯੀ। ਚਾਤੁਰਤਾਭੁਜਕੋਬਲਜੇਵ ੧੦
 ਹੁਨਾਰਿਛਲੇਪਿਖੀਏਉਰਮਾਯੀ।
 ਮੁਖਕਾਤਰਚਾਤੁਰਬੀਰਸੁਸੇਵ
 ਤੋਪੈਕੁਲਲਾਜਾਬੀਨਾਯੀ। ਅਉਰ
 ਛਲੇਨਹਿਕੋਜਗਮਾਗਿਕ੍ਰਿਤਪੁੰਨ
 ਛਲੇਦ੍ਰੁਮਜਿਉਰਿਤੁਮਾਯੀ॥੧੫॥
 ਸਵੈਦਯਾ॥ ਜੇਜਨਸੇਵਤਪਾਦਘ
 ਲੀਜਨਾਭ੍ਰਿਤਭਏਪਿਖੀਏਜਗਮਾ
 ਯੀ। ਤੇਜਨਪੁੰਨਪ੍ਰਭਾਵਸੁਪਾਇਕੈ
 ਭੁਪਭਏਭਵਮੰਡਲਮਾਯੀ। ਪੁੰਨਗ
 ਏਨਿਪਭੀਖਕਰੇਅਗਭਿਛਕਭੁਪ

०१७
 ਭੁਟੇਭੁਟਮਾਧੀ॥ ਅਉਰ ਫਲੇ ਨਹਿ
 ਕੋਜਗਮਾਧੀ॥ ਸ੍ਰਿਤ ਪੁੰਨ ਫਲੇ ਦੁਮਜਿ
 ਉਰਿਤੁ ਮਾਧੀ॥ ੩੬॥ ਸਵੈਯੰ॥
 ਦੇਸ ਫਲੇ ਨਾਬ ਦੇਸ ਫਲੇ ਕਛੁ ਪੁਰ
 ਬਉਤਰ ਮੇ ਫਲੁ ਨਾਧੀ॥ ਦਛੁ ਨ ਪ
 ਛਮ ਮਾਰਿ ਨ ਜੀ ਫਲੁ ਨਾਹਿ॥ ਅਹੇਸ
 ਰਿਤਾਤੁ ਮਾਧੀ॥ ਬੈਠਨ ਨਾਹਿ ਫ
 ਲੇ ਜਗਮਾਧੀ॥ ਅਉਰ ਨਾਹਿ ਫਲੇ ਰਟ
 ਨੇ ਜਗਮਾਧੀ॥ ਅਉਰ ਫਲੇ ਨਹਿ
 ਕੋਜਗਮਾਧੀ॥ ਸ੍ਰਿਤ ਪੁੰਨ ਫਲੇ ਦੁਮ
 ਜਿ ਉਰਿਤੁ ਮਾਧੀ॥ ੩੭॥ ਸਵੈਯੰ॥

੧੨ ਬਾਲਕਨਾਹਿਫਲੇਜਗਮਹਿਅਰੁ ੧੧

ਜੇਬਨਮਾਹਿਕਛੂਫਲਾਨਾਹੀ। ਜਾ
ਚਠਨਾਹਿਫਲੇਜਗਮੇਅਰਬਾਂਧਵ
ਨਾਹਿਫਲੇਜਗਮਾਹੀ। ਮੀਤਫਲੇ
ਨਹਿਨੀਤਫਲੇਬੁਲਾਰੀਤਫਲੇਭੁਵ
ਮਹਿਕਹੁਰਾਹੀ। ਅਉਰਫਲੇਨਹ
ਕੇਜਗਮਹਿਕ੍ਰਿਤਪੁੰਨਫਲੇਦ੍ਰੁਮ
ਜਿਉਰਿਤੁਮਾਹੀ॥੨੯॥ ਸਦੈਯਾ॥
ਨਾਹਿਫਲੇਜਗਮਾਹਿਨਿਸੇਸਦਿ
ਨੇਸਫਲੇਨਕਬੀਭੁਵਮਾਹੀ। ਨਾ
ਹਿਸੁਰੇਸਫਲੇਜਗਮਹਿਸੁਮਹੇਸ

ਫਲੇ ਜਗਮਹਿ ਕਹੁ ਕਾਧੀ॥ ਪੁੰਨ
 ਬਿਨਾ ਫਲੁ ਮਾਹਿ ਕਹਾ ਬਿਖੈ
 ਕੁਸਭੁ ਮਿਰਸਾ ਤਲਮਾਹੀ॥ ਅਉਰ
 ਫਲੈ ਨਹਿ ਕੋ ਜਗਮਹਿ ਕ੍ਰਿਤ ਪੁੰਨ ਫ
 ਲੇ ਦੁਮਜਿ ਉਚਿਤੁ ਮਾਹੀ॥ ੧੫॥
 ਸੈਵੈ ਯਾ॥ ਇਕ ਦੇਵਹਿ ਬਿਦਤਾ
 ਉਜਗਮਹਿ ਜੇਈ ਨਾਤੁ ਰਤੇ ਖਲ
 ਸੇਵਕ ਰਾਏ॥ ਜਗਾ ਬਿਛੁਕ ਕੋ ਬਿਨ
 ਏਕ ਭਏ ਮਹਿ ਮੰਡਲਾਰਾ ਜਕੋ ਸੁ
 ਖ ਭੁਗਾਏ॥ ਮਹਿ ਮੰਡਲ ਕੇ ਪਤਿ ਕੋ
 ਬਿਨ ਤੇਰ ਰਹੀ ਰਮਾਹਿ ਸੁ ਭੀਖ

ਮੰਗਾਏ॥ ਭੁਵਮਾਹਿ ਅਗਾਧੀ ਗਤੀ १੨
 ਤਿਨਕੀ ਸਭੁਗਾਰ ਪਰੇਗਾ ਤਿਕੋਇ
 ਪਾਏ॥ ੩੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਗਾਈ
 ਰਨਕੇ ਕਰਤੀ ਰਚੇ ਅਰਧੀ ਰਨਕੇ ਉ
 ਰਧੀ ਰਛੁਡਾਏ॥ ਖਲਾਕਾਤ ਰਕੇ ਮ
 ਹਿਮੰਡਲ ਮੇਜਨ ਕੋ ਵਿਰਧੀ ਗਨਧੀਰ
 ਕਾਏ॥ ਰਿਹੋ ਦੋਰਗਾ ਨਾਹਿ ਚਲੇ ਪ
 ਗੱਸੇ ਪਗੱਸੇ ਤਿਨਕੋ ਗਿਰਿ ਕੂਟਲੀ
 ਪਾਏ॥ ਭੁਵਮਾਹਿ ਅਗਾਧੀ ਗਤੀ
 ਤਿਨਕੀ ਸਭੁਗਾਰ ਪਰੇਗਾ ਤਿਕੋਇ
 ਨਪਾਏ॥ ੩੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੁਤਪੰ

ਰੁਮਹੀਪਤਿਕੋਜਿਹਨੇਹਾਰਿਰਾਜਹਿ
ਕਾਨਨਮਾਹਿਫਿਗਏ॥ਖਿਨਮਾਹਿ
ਸੁਛੁੜਾਛੁਨਾਇਯਾਏਦੁਰਜੇਧ
ਨਕੇਤਨਬੁਮਿਰਲਾਏ॥ਨਲਸੇਮ
ਜਿਪਾਲਾਕਿਰਾਜਹਰੇਹਰੀਚੰਦਬ
ਨਾਗਮਿਜਾਇਏਕਾਏ॥ਬੁਢਮਾ
ਹਿਮਰਾਧਿਗਤੀਤਿਨਕੀਸਭੁਹ
ਰਿਖਰੇਗਤਿਕੋਇਨਪਾਏ॥੩॥

ਸਦੈਯਾ॥ ਸੁਰਕੇਧ
ਤਿਕੋਗਹਿਕੋਜਿਹਨੇਮਹਿਮੰ
ਰੁਝਮੇਗਦੁਲੀਕਾਰਿਥਾਏ॥

ਗਾਢਕਾਂਚਨਸਾਗਰਕੀਪਰਖਾ ੧੩
ਤਿਹਰਾਵਨਕੇਦਸਮੁੰਡਕੁਟਾਏ॥
ਅਥਅਭਿਰਨਬਾਤਕਹਾਕਹੀਏਹ
ਰਿਤਾਤਹਿਕੇਪਰਸੰਗਲਪਾਏ॥
ਬੁਢਮਾਹਿਅਗਾਧਿਗਤੀਤਿਨਕੀ
ਸਭੁਗਾਰਿਪਰੇਗਾਤਿਕੋਇਨਪਾਏ॥
੩੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀਤਪੁਰਬ
ਆਹਿਸੁਭਾਸੁਭਜੇਫਲਦੇਵਨਕੇ
ਜਗਭੀਤਰਿਆਏ॥ ਘਾਲਤੇਫ
ਲਦੇਹਿਸਭੈਜਨਕੇਜਗਨਹਿਸ
ਕੈਤਿਹਕੋਇਮਿਟਾਏ॥ ਨਿਸਖੇਖ

ਨਡੀਲਾਹਿ ਤਾਰ ਸਮੰ ਬਲਲੇ
ਕਨਕੇ ਬਹੁ ਭੁੰਤਿ ਫਿਰਾਏ। ੩
ਦੁਮਾਰਿ ਅਗਾਧਿ ਗਤੀ ਤਿਨਕੀ
ਸਤੁ ਧਾਰਿ ਪਰੇਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾ
ਏ। ੩੪॥ ਦੇਹਰਾ। ਬੇਟ ਨਕੀ
ਸੰਗਤਿ ਕਰੇ ਕਰੇ ਲੋਕੁ ਜਗ ਜੋਇ
। ਸੁਨਹੁ ਸਕਲ ਸਾਠੀ ਕਹੈ ਦੁਖੀ
ਜੋਇ ਜਗ ਸੋਇ। ੩੫॥

ਸਦੈ ਯਾ। ਤਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਸੀ
। ਗਿਲਹੇ ਦੁਖ ਕਰ ਸਮੰਗਾ ਹਿਤੇ ਜ
ਗਈ ਖਾਧਿ ਹਾਏ। ਠਲੁ ਸੰਗਤਿ

ਪਾਰਪਈਟਸਹੇਅਰੁਗਧਾਕਿਸੀਗ ੧੪
 ਹਿਠੂਲੁਤਪਾਏ। ਕਰਤੰਦਲਸੀਗ
 ਤਿਕੋਜਗਮਹਿਪੁਨਸੀਸਾਬਿਖੇਤੁ
 ਖਮੁਸਲਖਾਏ। ਤਿਲਈਖਸਮੰ
 ਕਰਖੋਟਨਸੀਗਤਿਪਾਜਗਮ
 ਹਿਦੁਖਕਉਨਨਪਾਏ॥੩੬॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਨਾਰਕਿਲੇਬੁਤਜੇਸਿ
 ਗਪੁਨਸੁਬੀਨਸੁਨੇਆਹਿਆਪ
 ਈਧਾਏ॥ ਮੀਨਸੁਤਿਆਗਿਆਗਾ
 ਸਿਜਲੇਉਰਲੇਬੁਜਗੇਗਾਲਿਲੇ
 ਹੁਠਸਾਏ। ਕਾਗਦਕੀਪੁਤਰੀਕਰ

ਨੀਵਾਸਿ ਮਤੁ ਗਾਇਦੁ ਸੁਖੀ ਕੁਸਖ
 ਏ॥ ਯਾ ਬੁਢਮੰਡਲ ਮਾਹਿ ਸੁਨੇ
 ਰਲੇ ਬੁਝ ਗੋਰੁ ਖਕਉ ਨਨ ਪਾਏ॥ ੩
 ੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਗੀਤੁ ਨ ਮਾਸ
 ਗਹੇ ਮਾਖਿ ਤੇ ਪੁਨਤੁ ਤੁਨ ਤੇ ਨਿਜਮੁ
 ਤੁਤੁੜਾਏ॥ ਬੁੰਗ ਬਲੀ ਪਿਖਰੀ
 ਜਪੁ ਬੁਝਿ ਰਲੇ ਬੁਲਗੋਤਿ ਹਮਾਹਿ
 ਬੀਧਾਏ॥ ਰੂਪਾ ਕਿਲੇ ਰੁਪ ਤੰਗ ਦ
 ਹੇਅਰ ਚੇਗਾ ਕਿਲੇ ਰੁਵਿਹੰਗ ਟ
 ਹਾਏ॥ ਯਾ ਬੁਢਮੰਡਲ ਮਾਹਿ ਸੁਨੇ
 ਉਰਲੇ ਬੁਕਰੇ ਰੁਖ ਕਉ ਨਨ ਪਾ

ਏ॥੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਧਿਧਮਾ ੧੫

ਨਵਦੇਹਰਚੀਜਗਮਹਿਇਹਤੇਸ
ਬੁਲੇਗਾਨਕੋਹਿਤੋਈ॥ ਏਨਮੈ
ਸੁਬਸਾਧਨਕੋਕਰਕੈਜਗਕੀਪਰ
ਵੀਨਹਿਰੇਰਗਕੋਈ॥ ਜਗਨਹਿ
ਗੇਅਹਸੀਬਭਈਪੁਨਭੂਖਾਪਿਆ ०
ਸਰਚੋਥੀਪਿਦੇਈ॥ ਜੈਹਤੇਸਭ
ਸਾਧਨਪੂਰਿਮਿਲੇਦੁਖਦੋਇਨਿ
ਵਾਰਨਦਉਰਤਲੇਈ॥੩੫॥

ਸਵੈਯਾ॥ ਰੇਮਨਜੇਠਲੋਤਹਿ
ਗਚਿਯਾਧਿਧਮਾਵਹਿਗੋਤਜਿ

ਸੰਕਪਿਸਾਚੀ॥ ਨਾਹਿਲਹੇਤਿਹਰੇ
ਨਮਹਿਉਰਸੁਦਉਰਨਮਹਿਮਤਿ
ਕਾਹਿਤਰਾਚੀ॥ ਜੋਜੁਗਤੇਜੁਗ
ਅਉਰਹਿਹੋਇਸੁਤੇਫਲੁਤੇਹਿ
ਮਿਲੇਥਾਪਿਸਾਚੀ॥ ਹੋਇਪ੍ਰਸੰ
ਨਸੁਰਾਮਭੋਜੇਇਤਤੇਉਤਰਉਰ
ਨਮਹਿਮਤਿਕਾਚੀ॥ ੪੦॥

ਸਵੈਯਾ॥ ਜਿਨਲੋਗਨਕੇਹਿ
ਤਪਾਪਕਰੇਮਨਤੇਨਹਿਤੇਕਿਛੁ
ਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ ਜਬਲੋਤਵਤੇਸੁ
ਖਹੋਰਤਹੈਤਬਯੀਮੁਖਮਾਹਿਪੁ

ਕਾਰਤਥਾਰੇ। ਤਰਮਹਿਛਲੁਯੇਰ ੧੬
 ਵਿਹਿਗਮਕੇਗਨਆਵਤਹੈਛਰ
 ਚੋਂਚਪਸਾਰੇ। ਨਰਆਪਦਅ
 ਉਤਰਦਾਹਿਲਗੇਨਰਅਭਿਰਦਿ
 ਪੀਗਮਦੁਰਪਧਾਰੇ॥੪੧॥
 ਸਵੈਯਾ। ਮਨਕਿਉਧਨਕ
 ਬਹੁਭਾਂਤਿਚਹੈਅਰਕਾਹਿਤਲੇ
 ਗਨਕੇਸੁਦਖਾਵੇ॥ ਜਗਬੀਚ
 ਦਖੀਕਰਪਾਪਸੁਨੈਮਨਕਾਹਿਤੁਤੁ
 ਬਹੁਭਾਂਤਿਕਮਾਵੇ॥ ਧਰਿਖੀਨਕ
 ਥਾਤਟਤੀਰਥਮਹਿਹਰਿਨਾਮ

ਉਚਾਰਨ ਤੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ। ਅਧਨ
ਸਮਝੇਂ ਸਮਝੇਂ ਗੋਰੂ ਦੀ ਜਮਕੀ
ਰੱਜੇ ਸਿਰਿ ਤੇ ਭਲਗਾਂ ਦੇ॥੪੩॥
ਸਦੈ ਯਾ॥ ਤਨ ਪਾਰ ਕੀਨਾਂ ਉਪ
ਕਾਰ ਕਰੇ ਪਰ ਅੰਗ ਨ ਰੂਪ ਸੁਨੀ
ਤਨਿ ਹਾਰੇ॥ ਜਗ ਜਾਇ ਕਰੀ ਨਾ
ਕੇਗਨ ਜੇ ਕਰ ਕੇ ਪਸਭੈ ਨਿਜ ਦੁ
ਆਰ ਤੇ ਟਾਰੇ॥ ਬਲ ਯੀਨ ਨ ਕੇ
ਸਰੁ ਕਾ ਜਾਤਿ ਤੇ ਨਿਜ ਕਾ ਜਨਹੇ
ਤਸਭੈ ਸੁਾਧਿ ਗਾਰੇ॥ ਜਗ ਮਹਿ
ਸਰੁ ਕਾ ਜਾਇ ਸਾਰ ਤਹ ਉਾਧਿ ਪ

ਕਉ ਨ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ਮੁਰਾਰੇ॥੪ ੧੭
 ੩॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਜਗਨਾਹਿ ਕਰੀ
 ਗੁਰ ਸੇਵੁ ਲੀਅਰ ਨਾਂਹ ਰਿਕੇ ਮੁਖ
 ਨਾਮ ਉਚਾਰੇ॥ ਬਲਾਹੀ ਨ ਨ ਕੋ ਕਰ
 ਬੈ ਨ ਕਹੇ ਮਾਧੀ ਮਾਹਿਮ ਚੇ ਭੁਵ ਮ
 ਹਿਮ ਦਖਾਰੇ॥ ਉਰ ਕੇ ਪਹੁਤਾ ਸਨ
 ਦਾਹਿ ਲਗੇ ਜਗ ਲੋਗ ਨ ਕੇ ਅਰਧ
 ਵਕ ਜਾਰੇ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਸੁਭ ਕਾਜਾਧਿ
 ਸਾਰ ਤਹ ਉਂਘੀਧ ਕਉ ਨ ਸੁਖਾ ਸੁਖ
 ਪਾਉ ਮੁਰਾਰੇ॥੪੪॥ ਸਦੈ ਯਾ॥
 ਨਹਿ ਪੂਜਨ ਦੇਵ ਨ ਕੋ ਕਰਿ ਭਿਅਰ

ਬਿਪ੍ਰਨਕੇਨਹਿਪਾਰਪਖਾਰੇ॥ ਨਿਜ
ਪ੍ਰਾਨਪਾਲਾਹੇਤਸਦਾਬੁਧਮੰਤ੍ਰ
ਲਾਗਉਰਨਪ੍ਰਾਨਨਿਕਾਰੇ॥ ਉਰ
ਤੇਸਭਪ੍ਰੀਨਾਬਿਸਾਰਦਏਅਰਤੇ
ਪਦਪੰਕਜਨਉਰਪਾਰੇ॥ ਜਗਮ
ਹਿਸੁਭਕਾਜਾਬਿਸਾਰਤਹਉਬਿ
ਧਿਕਉਨਸੁਖਸੁਖਪਾਉਮੁਰਾ
ਰੇ॥ ੪੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਦਿ
ਗਏਠਪਨੀਨਰਕੇਹਰਿਜੀਨਿ
ਜਪ੍ਰਾਨਨਰਕਸੁਏਨਉਚਾਰੇ॥
ਨਹਿਏਠਤਏਬਨਮਹਿਹਰਿ

ਜੀਠਲਾਖਾਇਸੁਦਾਤੁਵਨਮਸ ੧੮
 ਮਾਘੋ। ਪਨਪਾਵਨਕੋਨਿਸਨੀਰ
 ਤਜੀਹਰਿਪਾਵਨਕੋਨੀਨੈਨਉਖਾ
 ਚੋ। ਜਗਮਹਿਸੁਬੁਕਾਜਾਬੇਸਾ
 ਰਤਹਉਥਿਧਾਪਿਕਉਨਸੁਪਾਸੁਖਪ
 ਉਮੁਰਾਰੋ॥੪੬॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਉਰਲੋਬੁਲਗੋਨਿਜਧਾਮਤਜੇਰਿ
 ਸਪਛਮਕੇਮਗਮਾਹਿਪਧਾਰੋ॥
 ਜਗਪ੍ਰੀਤਗੁਲਾਸਸੁਪਾਇਉਠੇਨਹਿ
 ਰਿਧਪੁਨੀਪਥਮਾਹਿਸਿਧਾਰੋ॥੫
 ਨਦੇਵਨਕਉਮਾਖਿਮੁੰਦਲਾਏਅਰੁ

ਲੇਵੁ ਨ ਕਉ ਸੁਭਰਾਂਤ ਨਿਕਾਰੇ॥
 ਜਗਮਾਹਿ ਸੁਭਕਾ ਜਾਥਿ ਸਾਰਤ
 ਹਉ ਥਿਪ ਕਉ ਨ ਸੁਪਾ ਸੁਖ ਪਾਉ
 ਮੁਰਾਰੇ॥੪੨॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਉਤ
 ਮਮਧਮਛਲਾ ਜਿਤੇ ਪਾਵੈ ਜਗ
 ਤਮਝਾਗਾ ਕਰਮਾਥਿ ਰਖ ਪਾਲੇ
 ਲਗੇ ਥਿਨਾ ਕਰਮ ਨਹਿ ਪਾਰਾ॥੪
 ੥॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਿਨ ਬਾਲਕ
 ਭਾਵੁ ਸੁਖੇ ਲਮਤੇ ਨਹੀ ਥਿਰਿਆ
 ਲਈ ਜਗਮਾਹਿ ਰਸ ਭੂਨੀਆ ਨਹ
 ਜੇਬ ਨ ਮਹਿ ਰਸ ਭੁਗਵਰੇ ਨਹ

ਲੀਆਰਿਕੀਧੁਜਨੀਗਦਿਖੀਨੀ॥ਨ ੧੯
 ਧਿਆਤੁਮਰਾਮਹਿਰੀਆਨਲਾਹਿਤਿ
 ਤਟਤੀਰਥਨਾਂਤਪਸਾਬਹੁਕੀਨੀ॥ਫ
 ਲਪੁੰਜਅਪਾਰਜੁਮਾਨਸਦੇਹਬੁਈਤਿ
 ਨਕੀਟਲਪੁੰਜਾਥਿਹੀਨੀ॥੪੫॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ਜੇਧਨਉਪਰਿਜਾਰਠ
 ਤਾਅਰਜੀਵਨਕੋਰਿਪੁਕਾਯਨਾਏ॥
 ਸੁਖਨਉਪਰਿਦੁਖਰਚੇਕਰਸੀਪਰਅ
 ਪਰਫੇਰਰਿਖਾਏ॥ਮੂੜਨਕੋਪਨਧਾ
 ਮਰਏਪੁਨਕੋਵਿਰਕੋਗਿਹੁਭੀਖਮੈ
 ਗਾਏ॥ਯਾਥੀਧਮੈਥੀਧਬੁਲਸਮੈ

੧੧੧
ਹਰਿਨਾਮਿ ਕਰੀ ਕਛੁ ਆਇ ਜਗਏ
॥੫੦॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਤਨਕੇ ਬਾਲੇ
ਅਬ ਪੀਠਰਈ ਅਰਹਾਰਿ ਪਰੇਤਿ
ਚਾਬਾਲ ਸੰਗਾ ਤੀ ॥ ਤਾਜੇ ਕੋਇ ਹੋਲੇ
ਕਾਬਿਖੇ ਗਮੇ ਕੋਚਲ ਆਪਗਏ ਸੁ
ਰਲੇ ਕਸਜਾਤੀ ॥ ਤਾਜਿ ਮੀਤ ਸਖਾ
ਮੁਖਿ ਫੇਰ ਗਏ ਅਬ ਸੇਵਕ ਗੰਗ
ਪੁਛੇ ਮਮਥਾਤੀ ॥ ਮਮਥਾ ਰਿਪ
ਯਾਗ ਮਹੇਤਿ ਸਨੇਇ ਕਤੂ ਮਮਥੀ
ਗਿਰਜੀ ਦਿਨ ਗਤੀ ॥੫੧॥ ਤਨਕੇ
ਸਵੈਯਾ ॥ ਦ੍ਰਿਗਜੋਤਿ ਘਟੀ ਕਟ

ਜੈਲਟਕੀ ਪਲਟੀ ਸਭ ਦੇ ਹਨਰ ੨੦
 ਮਸੀ ਭਾਗੇ। ਕਰਮਾਹਿਲ ਕੁਟੀਨ ਉ
 ਠੀ ਕਰਤੇ ਪਰਮਾਹਿਲ ਟੀ ਸੁਮਾਅ
 ਬਾਗੇ। ਜਬ ਬਾਲ ਕਥੇ ਤਬ ਖੇਲ
 ਮਤੇ ਤਰਨਾ ਪਨ ਮਾਹਿ ਸੁਭ ਕਾ ਜਾ ਬੀ
 ਗਾਗੇ। ਅਬ ਅਉਰਨ ਤਿ ਟਿ ਨਿਹਾਰ
 ਤਹ ਉਸਰਨਾ ਗਾਤਿ ਹਉ ਜਲ ਭੁਧ
 ਰਤਾਗੇ। ਮ॥ ਸਵੈ ਯਾ॥ ਜਬ
 ਜੈ ਬਨ ਥਾ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਰੁ ਜਾ
 ਰਠ ਮਾਹਿ ਭੁਏ ਸਭ ਖਾਗੇ। ਨਹਿ ਹੈ
 ਆਪਿ ਕਾਰ ਕਛੁ ਤੁਮਰ ਪਰ ਲੈਲ

ਕਟੀਬਹੁਮੋਹਿਦੁਆਰੇ॥ ਏਮਭੁਖ
ਤੁਧੈਕਰਨਾਨਿਧਿਰਾਮਪੈਰੰਤੁਕਹੈ
ਯਹਿਪਾਦਪਸਾਰੇ॥ ਅਬਅਉਰ
ਨਭਿਦਿਨਿਗਰਤਹਉਸਰਨਾਗ
ਤਿਹਉਜਲਬੁਧਰਤਾਰੇ॥ ੫੩॥
ਸਵੈਯਾ॥ ਅਬਜਾਬਠਮਹਿਤ
ਨਖੀਨਬੁਏਅਰਦੁਰਬੁਏਮੁਖਿ
ਦਾਂਤਹਮਾਰੇ॥ ਜਾਨਮੇਹਿਕੋਭੈਜਨ
ਸੋਈਸਰੇਪਾਰਭੀਤਰਜੋਬਹੁਪ
ਵਕਜਾਰੇ॥ ਮੁਖਿਤੇਬਹੁਭਾਖਤਹ
ਉਜਬਹੀਤੁਕਹੈਨਹਿਤੋਹਿਤਪੁਪ

੩ ਸਵਾਰੋ॥ ਅਥ ਅਭਿਰਨਭਿਟਿਨਿ ੨੧
 ਹਾਰਤਹੁੰਸਰਨਾਗਾਤਿਹੁੰਜਲ
 ਭੁਧਰਤਾਰੋ॥ ੫੪॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਨਹਿਰਾਨਦਏਦਿਜਮੀਡਲਕੋਅਰ
 ਦਿਵਸੁਨੀਤਨਨਾਹਿਪਖਾਰੋ॥ ਨਹਿ
 ਮਾਤਸੁਤਾਤਕੀਸੇਵਕਰੀਨਹਿਦੇਵ
 ਨਕੇਕੁਲਪੂਜਸਵਾਰੋ॥ ਲਰਕਾਪ
 ਨਮਹਿਤਰਨਾਪਨਮਹਿਜਰਠਾਪ
 ਨਮਹਿਨਹਿਰਾਮਚਿਤਾਰੋ॥ ਅਥ
 ਅਭਿਰਨਭਿਟਿਨਿਹਾਰਤਹੁੰਸਰਨਾ
 ਗਾਤਿਹੁੰਜਲਭੁਧਰਤਾਰੋ॥ ੫੫॥

ਸਵੈਯਾ॥ ਨਹਿਮੇਵਕਰੀਸਿਵਕੀ
ਹਮਹੁਅਰਨਾਹਿਰਾਜਾਨਨਆਸਰ
ਮਾਰੇ॥ ਨਹਿਪ੍ਰੀਨਕਰੇਕੁਵਮੰਡਲ
ਮਹਿਅਰਪਾਪਕਰੇਜਗਮਾਹਿਰ
ਰਾਰੇ॥ ਨਹਿਪੈਤਰਬੀਯਹਸੀਕ
ਮਿਦੀਹਰਿਨਾਥਬਲੀਜੁਅਜਾ
ਮਲਤਾਰੇ॥ ਅਬਅਤਿਰਨਭਿਦਿ
ਨਿਹਾਰਤਹਉਂਸਰਲਾਗਾਤਿਹਉ
ਜਲਬੂਧਰਤਾਰੇ॥ ੫੮॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਰੇਮਨਖਾਲਨਸੀਲ
ਕੇਅਪਦਅਨਾਪਦਮਾਹਿ॥ ਸਦਾ

ਕਰੇ ਸੁਖ ਕੇ ਲੋਚਿ ਤਨ ਲੇ ਤਾਰੇ ਨਾਹਿ ੨੨
 ॥੫੭॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਰੁਵ ਮੰਤ੍ਰ ਲਾਮਾ
 ਹਿਸੁ ਸੀਲ ਫਲੇ ਪੁਨ ਸੀਲ ਪਰਲੇ
 ਵਾਧਿ ਖੇਡ ਲਾਯਾਏ ॥ ਜਗ ਸੀਲ
 ਕੁਪਾਲ ਨਉ ਤਮ ਹੈ ਤਨ ਆਪ ਰਤੇ
 ਨਹ ਸੀਲ ਗਵਾਏ ॥ ਤਨ ਪਾਰਿਰ
 ਹੇ ਜਗ ਭੀ ਤਰਿ ਜੇ ਮਨ ਕਉ ਨਾਮ
 ਹੇ ਨਹ ਜੇ ਰੁਖ ਪਾਏ ॥ ਨਿਪ ਪਾਂਡਵ
 ਸੇ ਬਨ ਮਾਰਿ ਬਸੇ ਜਿਨ ਕੇ ਹਰਿ
 ਹੋਵਤ ਨੀਤ ਸਹਾਏ ॥੫੮॥ ਸ
 ਦੈ ਯਾ ॥ ਜਿਤ ਨਾਮ ਉਚਾਰਤੁ

ਖਮਿਟੇਵਹਿਰਮਗਏਪਦਸੇਬ
ਨਮਾਜੀ। ਮਥੁਗਤਜਿਕਾਨਬ
ਨੀਅਪਦਮੁਚਕੰਦਹਗੀਤਿਨ
ਕੀਗਿਰਿਮਾਜੀ। ਬਲਬੀਗਪਿ
ਤਾਰਘਬੀਗਪਿਤਾਜਗਾਯੋਗਸ
ਮਾਨਲਾਹੇਦੁਖਤਾਜੀ। ਕਰੁਰੇਮ
ਨਕਉਨਸੁਖੀਜਗਮਹਿਤਨਪਾ
ਰਕੈਜੋਦੁਖਪਾਵਤਨਾਜੀ॥੫੬
॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਤਾਤਕੀਅਭੈ
ਸਮਾਨਚਲੇਜਿਨਕੇਪਦਪੰਕਜ
ਪੁਜਤਏਈ॥ ਰਾਜਾਬੀਭੂਤਿਤ

ਜੀ। ਫਿਨਮਹਿਬਨਕਉਨਿਕਸੇ ੨੩
ਜਨਨੀਧਰੁਰਈ। ਤਉਨਫਿਰੇਪੁ
ਰਿਕੇਗਰਿਜੀਜਬਭੂਤਗੇਬਨ
ਮਹਿਪਦ੍ਰੇਈ। ਪਰਮਬਰੇਬਰ
ਫਾਜਨਜੀ। ਏਹਸੁਚਕਰਾਮਸਨ
ਤਲਸੇਈ। ੬੦॥ ਸਦੈਯਾ। ਸ
ਰਮਾਨਵਦੇਹਸੁਭਾਰਤਖੰਡਹਿਕਾ
ਹਿਤਬੁਗਨਮਹਿਲਲਚਾਹੀ।
ਜਗਦੂਰਤਜੇਗਜਬਾਜਰਬਾ
ਰਿਕਮਾਹਿਬਿਭੂਤਿਕਛੁਸੁਖਨ
ਜੀ। ਏਹਲੋਕਪੁਲੋਕਸੁੰਸੰਗਚ

ਏਏਕਧਰਮਕੋਸੀਚਿਪੋਓਰ
ਮਾਹੀ। ਅਥਅਉਰਨਥਾਤਕਹਾ
ਕਹਿਏਰਘੁਬੀਰਾਬਿਭੂਤਿਤਜੀ
ਛਿਤਮਾਹੀ। ੬੧॥ ਜੈਵੈਯਾ।
ਰਘੁਭੂਪਰਿਲੀਪਤਜੀਛਿਤਮ
ਹਿਅੰਰਜਾਇਬਸੇਸੁਤਧੇਥਨ
ਮਾਹੀ। ਅਜਨਾਭਕੁਨੈਰਨਾਤਿ
ਆਗਿਬਿਭੂਤਿਗਯੋਥਨਕੋ
ਨਰਮੇਪੁਰਿਮਾਹੀ। ਮਾਹੀਮੰਤੁ
ਲਾਗਜਕੁਤਿਆਗਿਰਯੋਪੁਰ
ਮੰਤੁਲਾਤਿਆਗਨਸੇਸੁਮਨਾਹੀ

ਅਬ ਅਉਰਨ ਬਾਤ ਕਰਾ ਕਰੀਯੋ ੨੪
 ਰਖੁ ਧੀਰਾ ਬਿਬੂਤਿ ਤਜੀ ਛਿਤ
 ਮਾਹੀ॥ ੬੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਨ
 ਤਸੁ ਤਰਾਜਾ ਬਿਬੂਤਨ ਮਹਿ ਨਿਜ ਦੇ
 ਸਨ ਮਹਿ ਸੁਭ ਦੇ ਸਨ ਮਾਹੀ॥ ਗਜ
 ਦੀਤ ਪਲੀਘ ਸੁਮੰਦਰ ਮਹਿ ਬਹਾਈ
 ਜਨ ਅਉਰ ਪਟੈ ਬਰ ਮਾਹੀ॥ ਸੁਖ
 ਜੋਧੀ ਧੀ ਏ ਬਿਰਨਾ ਹਿਰੋ ਏਹ
 ਹੋਰ ਤਜੇ ਬੁਧਿ ਯਾ ਜਗ ਮਾਹੀ॥
 ਅਬ ਅਉਰਨ ਬਾਤ ਕਰਾ ਕਰੀਏ
 ਰਖੁ ਧੀਰਾ ਬਿਬੂਤਿ ਤਜੀ ਛਿਤ ਮ

੪੬ ਜੀ॥ ੬੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਵੰਜਪੁਤ੍ਰਾਦਿ
 ਗਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀਗਜਗਮਨਿਨਾਰਿਤ
 ਜੇਘਾਰਿਮਾਯੀ॥ ਭੁਉਨਰੰਗੀਨਸਮੇ
 ਤਤਜੇਸਭੁਭੋਗਾਬਿਲਾਸਹੁਤੇਘ
 ਰਮਾਯੀ॥ ਪੀਨਵ੍ਰਜੀਬੁਦ੍ਰੁਤਾਰਿਜੇ
 ਤਨਧਾਰਿਮਹਾਤਪਸਾਨਿਰਬਾਯੀ॥
 ਅਬਾਅਉਰਨਬਾਤਕਹਾਕਹਿਏ
 ਰਘੁਬੀਰਾਬਿਭੂਤਿਤਜੀ॥ ਛਿਤਮ
 ਜੀ॥ ੬੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜੇ
 ਚਤੁਰਾਨਨਕੇਸੁਤਚਾਰਗਾਜੀਨ
 ਬਿਭੂਤਿਰਮੇਹਰਿਮਾਯੀ॥ ਪਾਰੇ

ਪਹਿਲੇ ਪਰਪੂਰਨ ਤੇ ਅਬਲੇ ਗਤਿ ਹੈਸੁ ੨੫
 ਕੁਸੀ ਤਨ ਮਾਹੀ। ਜੇਸ ਸਮੀਪ ਸੁਨੇ
 ਹਰਿ ਕੇ ਜਸ ਸੀ ਕੁਸਮੀਪ ਸਦਾ ਚਲ
 ਜਾਹੀ। ਹਿੰਦੁ ਤੈਂ ਗੁਨ ਉਤਮ ਨਾ ਸੁ
 ਸੀ ਗਤਿ ਤੇਸ ਨ ਕਹਿ ਭੁਗਾਹੀ। ੬੫
 ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ। ॥ ਨਜੀਵੀ ਕਾ ਕਥਾ
 ਜੇਸ ਨ ਕਹਿ ਭੁਗਾਹੀ। ਗੁਨ ਉਤ
 ਮ ਕੇ ਪਾਲੀਏ ਸਾਧਨ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ॥ ੬੬ ॥ ਸਵੈਯਾ। ਉਤਮ ਆਗਿ
 ਜਰਨੈ ਜਿ ਮਜਾਇ ਜਰੇ ਜਗ ਮਾਹਿ
 ਪਤਿ ਗਾ। ਉਤਮ ਯਾਤਨ ਫੇਰ ਮਰੇ

ਗਿਰਿਕੈਬੁਦਮਹਿਨਰਜੈਲਉਤੰ
ਗਾ।ਉਤਮਹੈਬੁਦਮਹਿਮਰੇਕਰ
ਡਾਰਿਮੁਖਾਂਤਰਭੀਮਬੁਜੀਗਾ।
ਜੀਵਤਨਾਹਿਕਰੇਕਬਧੀਗਾਨ
ਉਤਮਕੇਬਨਕੈਨਰਭੀਗਾ।੬੨
॥ ਵੇਰਗਾ। ਗੁਣਮਾਰਗਸੁ
ਪੇਚਲੇਖਲਾਨਿਰਾਡਰਡਾਗਾ।
ਅਧਿਪਿਖਲਕਛੁਜੈਸੇਰਚੇਗਾ
ਨਕੈਦਖਉਚਾਗਾ।੬੩॥ ਸਵੈ
ਯਾ। ਸੇਵਕਚੰਤਕਹੰਕਛੁਚਾ
ਹਤਨਾਹਿਕਰੰਤਕਹੋਦਿਠਤਈ

॥ जै धर दहर न जग दै करे उबरे ३६
 पमते उर मगि डुगली। नगि
 करे उबरे। अगि मुर धा धि पम
 धि पवी सागत काही। जगत उ
 जगत का उम जग पति। अगि उर करे
 अघ वगि सुतही। ६५॥
 सदै अग। जगल जगल जग
 करे नह उर उपागत उधलरी
 बुडि रागे। रल सुव करे करे
 जग मगि रिजु बुद रिं धु पि
 धि जीत पु करे। मय धौ न तरी

ਨਕਹੇਨਰਕੋਜਿਥਧਾਨਕਰੇਸੁਦ
 ਚਾਯਾਬਿਚਾਰੇ॥ਗੁਨਕਉਨਕ
 ਹੇਗੁਨਵਾਨਕਖਯੋਦਖਨਤੇਨ
 ਹਿਜੇਇਲਤਾਰੇ॥੨੦॥ ਦੇਹਰਾ॥

ਜਗਰਨਾਨਾਰਬੁਤਰਜੀਬੁ
 ਹਮਾਮਭਇਕਮਾਯਿਕਿਹੁੰਮੀਮਿ
 ਤਕਹੁੰਧਿਖਮਈਨਿਰਨੈਂਦੇ
 ਤਨਾਯਿ॥੨੧॥ ਸਵੈਯਾ॥

ਕੁੰਧੀਨਨਤਾਲਮਿਦੇਗਨਕੀ
 ਧੁਨਿਗਾਵਤਪੈਮਨੋਦਬਦਨ
 ਈ॥ਕੁੰਧੋਵਤਪੈਨਰਨਰਿਮਹੰ

ਧਰੇਲੋਟਤਹੈਉਰਮਹਿਦੁਖਪਾਈ ੨੭
 ॥ ਕਹੁੰਦੈਨਨੀਰਗਲਾਬਖਸੇ
 ਸੁਸੀਧੂਗਹਿਕੀਸਿਰਿਮਾਂਘਬਨ
 ਈ॥ ਕਹੁੰਦਾਬਨਸੇਸੁਭਿਪਾਰਸਿ
 ਰੇਚੁੰਮਾਂਘਜਗਤਹਪੂਰਿਲਗਾ
 ਈ॥ ੨੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਹੁੰਦੈ
 ਦਬੈਠਾਬਿਨਾਰਕਰੇਕਹੁੰਮੁਛੁ
 ਇਆਨਕਰਾਰਿਮਚਾਈ॥ ਕਹੁੰ
 ਰੇਗਮਹਾਤਨਪਾਕਵਹੇਕਹੁੰਸ
 ਉਰਬੁਸੀਦਰਦੇਤਦਿਖਾਈ॥ ਬਿ
 ਧਮੇਲਾਮੁਪਾਰਸਸੀਰੀਕਿਧੈਬਿ

८१ पभगएकतेहिरधेएवरठही॥
 नरिजानपरैजराभाहिसुपा
 रमवैधिधवीधिधधेएलुकाही
 ॥१३॥ देवरग। जैरगरुधवी
 धानगीपुनकरेनरजोही। धूपम
 वृधसुधादिधेभरिजेरउजैरनमे
 ही॥१४॥ भगददेगीपगएकर
 उरउधुंउमुजोही। पुनकरेनरज
 गउभरिपमुनउमभवेही॥१५॥
 मदेजग। मदिडुवरजवीथठगी
 धलवेचिउरनटीपनमा

ਬਪਕਾਵੈ॥ ਸੁਬੁਗਾਟਕਲਾਂਗਲ ੨੮
 ਅਰਪਰੇ ਜਤ੍ਰੁਬੁਮਿਖਨੇਦੁਮਾ
 ਕਜਮਾਵੈ॥ ਖਲਾਛੇਰਕਪੁੰਗਰਿ
 ਖੰਡਕਰੇਪੁਨਵਾਇਸਕੇਕੁਲਪੁਜ
 ਜਿਵਾਵੈ॥ ਤਿਮਹੀਯਾਹਿਬੁਚਤ
 ਖੰਡੁਲਯੇਨਿਰਥਾਪਿਕਾਨਰਖੰਨ
 ਕਮਾਵੈ॥ ੭੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਭੁ
 ਖਰਦੇਸਕੁਨੀਗਾਧੇਵੇਪੁਨਮੁੜਸੁਪ०
 ਰਸਸੇਪਗਾਧੇਵੈ॥ ਕਿਰਹਿਕਾਗਉ
 ਤਾਕਨਕੋਹਿਤਤੁਰਿਮਹਾਮਦਿਮ
 ਰਵਿਗੋਵੈ॥ ਕਾਟਕੇਚੇਰਨਕੋਧੈ

ਰਵਾਇਤੁ ਬਾਹੀ ਬੁਲਾ ਕਰੇ ਜਰ
ਸੇਵੈ। ਮੁਰਖ ਯਾਤਨ ਪਾਲ ਨ ਕੇਹਿ
ਤਪ ਰਮਤ ਬਾਜ ਗਭੀ ਤਰਿਖੈ
॥੧੦੦॥ ਸਵੈ ਯਾ। ਵਿਪਨੇ ਸੁਰ
ਫੇਰੁ ਦਸਤੁ ਜਿਨੇ ਲਾਭੈ ਪੁਨਰੰਦਰ
ਗਲ ਗਾਏ। ਬਤ ਸਾਰ ਬੁਧ ਪਰੇਸਿ
ਖਰੇ ਸੁਰੁ ਯਾਨ ਕਸਿ ਘਰੇ ਸਾਮਾਹਿ
ਆਏ। ਪਦ ਬੁਲਾ ਬੁਧੀ ਰਾਮ ਦੇਹ
ਛੁਹੇ ਜਨ ਨੀਜ ਠਰੈ ਤਰਿ ਆਇ ਸ
ਮਾਏ। ਨਰ ਅਭਿਰ ਨਰ ਖਕੋਇ ਜ
ਹਾਤ ਹਾਰ ਖਕ ਪੁਰਬ ਪੁਨਰੰਦਰ ਮਾਏ।

ਸਵੈਯਾ॥ ਨਾਮਦਰਸੀਰਜਕੋਪਕਰ॥
 ਰੇਅਰਸੀਪਦਮਹਿਸੁਖਿਮਾਉਰ
 ਮਾਯੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਨਿਸੀਕਕਰੇਨਡਰੇਪੁਨ
 ਪਾਪਨਤੇਸੁਤੁਰੇਮਨਮਾਯੀ॥ ਸੀਗ
 ਰਮਾਹਿਕਰੇਬੁਜੋਕੇਬਾਧਪ੍ਰਾਨਤ
 ਜੇਚੁਢਿਹੈਜਸਮਾਯੀ॥ ਮਾਨਵਮ
 ਹਿਮਹਾਤਮਕੇਬ੍ਰਤਪੀਨਵਹੀਨਿਧ
 ਹੇਜਗਮਾਯੀ॥ ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਹਰਿਕੇਜਸੇਗੁਣਕੋ
 ਬਿਦਕੇਸੁਬੁਨੇਮਾਧਿਮਾਯੀ॥ ਹਾ
 ਬਨਤੇਪਨਦਾਨਕਰੇਪੁਨਸੀਸਧਰੇ

ਗੁਰਕੇਪਦਮਾਹੀ॥ ਦੇਹਸਨੇਹਨਬੂ
ਲਬਰੇਅਚਸਾਧਸਨੇਹਸਦਾਨਿਰ
ਬਾਹੀ॥ ਮਾਨਵਮਾਹਿਮਹਾਤਮਕੇਬ੍ਰ
ਤਪੀਨਵਹੀਜਿਧਰੇਜਗਮਾਹੀ॥੧੦
॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੇਸਪਰੇਪਰ
ਨੀਸਿਰਿਮਹਿਅਰੁਸੁਗਛਿਰੇ
ਸੁਸਦਾਨੁਮਾਹੀ॥ ਧਾਰਿਗਦਾ
ਆਬਿਲਉਹਰਿਜੀਬਲਦੁ
ਆਰਿਚਹੇਸੁਪਤਾਲਨਮਾਹੀ॥
ਘੇਰਗਲਾਹਲਲੇਕਜਰੇਦ੍ਰਿੜ
ਸੀਕਰਨੀਠਪਰੇਗਾਲਿਮਾਹੀ॥

ਪ੍ਰਾਨਸਮਾਨਪਰੇਧੁਤਕੋਦਖਭੁਗਿ ३੦
 ਏਧੁਤਕਾਰਤਨਾਜੀ॥੯੧॥ ਸਦੈਯਾ
 ਗਾਥਿਨਨਾਮਗਾਏਜਮਕੇਪੁਰਿਕੋ
 ਜਗਤੋਗਾਨਕੀਜਿਨਿਗੋਲਾਈ॥
 ਗਰਿਕੇਪੁਨਪੰਥਚਲੇਨਰਜੇਉਰਭੇ
 ਗਾਨਕੋਦਿਤ੍ਰਪੀਠਦਈ॥ਤਿਨ
 ਕੇਜਸਸੇਸਭਿਭੂਮਿਭਗੀਅਥ
 ਲਉਤਿਨਨਾਮਕਥਾਨੁਨਈ॥ਮ
 ਨਰੇਗਰਿਕੇਆਥਿਪੰਥਚਲੇਜਗ
 ਪਾਛਲਾਅਉਗਈਤੁਗਈ॥
 ੯੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਗਿਥਿਨਾਰਿਤੁ

ਗੀਕਾਮਿਰੀਛੁਤਰੇਸੁਲੀਗੁਰਤਰੇ
ਜਿਹਨਾਮਉਚਾਰੇ॥ ਬਨਭੀਲਸੁ
ਤਾਜਿਹਨਾਮਤਰੀਸੁਜਦਾਪੁਦਿਹੀ
ਗਮਜਾਹਿਉਪਾਰੇ॥ ਅਬਛੇਤਨ
ਬਾਤਕਹਾਕਹੀਯੇਜਹੂਪੁਰਨ
ਮਤਰੇਨਿਪਿਖਾਰੇ॥ ਅਬਅਉ
ਸਰਰਾਮਭੁਜੇਮਨਰੇਦੁਖਸੇਟਤ
ਰੋਭਵਸਾਗਾਰਪਾਰੇ॥ ੮੩॥ ਸਦੈ
ਯਾ॥ ਭੁਵਗਾਰਿਕਕੇਚਿਤਨੇਮਕ
ਰੇਯਮਹੀਭੁਵਗਾਰਕਯੋਰਬਖਾ
ਨੇ॥ ਏਕਜਗਕਹੋਏਕਦਾਨਕਹੋ

੪ ਇਕ ਜੋਗਸੁ ਸਾਧਨ ਕੈ ਉਰ ਠਾਨੇ॥ ੩੧

ਜਗਾਏ ਕਰਕੈ ਤਪਸਾ ਵਰਸਾਧਨ

ਤੀਰਥ ਵਾਸੁ ਸੁਏ ਕਪੂ ਮਾਨੇ॥ ਘ੍ਰੁਤ

ਜੀਭੁ ਦੁਗਾਰ ਕਏ ਕਭੁ ਨੇਹ ਮਤੈ

ਕਰਮਾਹਿ ਨਾਮ ਪਛਾਨੇ॥ ੮੪॥

ਦੇਹਰਾ॥ ਬਾਨਰ ਸੈਲ ਸੁਤਾਰਿ

ਰਖੁ ਬਰਸਾਗਾਰ ਪਾਗਿ॥ ਤਿਉ

ਹਮ ਕੋ ਨਹਿ ਤਾਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਕਉ

ਨਾਇ ਰਾਗ॥ ੮੫॥ ਸਦੈ ਜਾ॥

ਸੈਲ ਕਪੀਰ ਰਪਾਰ ਪਗੇ ਏਹੁ

ਤਿਸੁ ਨਿਭਿ ਹਰਿ ਜੀ ਬਲ ਤੇਰਾ॥

ਹੈਮਨਚੰਦਲਬਾਂਨਰਸੇਅਰਸੈਲ ੪
ਸਮਾਨਸੁਚੀਤਕੋਟਰਗਾਨਾਹਿਕ
ਹੀਤਪਸਾਤੁਮਰੇਬਲਅਉਸਰ
ਥੈਨਸੁਨਪੁਪੁਰਮੇਰਗਾਨਾਬੁਲੇ
ਬਲਵਾਨਪੁਤੇਮਮਦਾਸਕੀਬੇਰ
ਤਾਇਓਬਲਬੇਰਗਾ॥੮੬॥ ਸਵੈ
ਯਾ॥ ਗਹਿਤੰਦਲਬ੍ਰਾਹਮਨੇ
ਕਰਮਹਿਤਬਆਪਦਤਾਹੀਕੀਤੁ
ਗਨਿਵਾਰੀ॥ਗਾਜਕੀਜਦਏਤਬ
ਗਹਿਕਟੇਛਲੁਖਾਇਕੇਭੀਲਸੁ
ਤਾਸੁਉਧਾਰੀ॥ਗਾਲਛਲਾਨਿਮਾ

ਲਗਾਹੀ ਮਸ਼ੁਰਾ ਤਬਕੂ ਬਰੀਕੀ ੩੨
 ਕਟਨਾ ਬਸਵਾਰੀ॥ ਬੀਨ ਮੋਲਨ
 ਕਾਜ ਕੋਰੇ ਹਰਿ ਜੀ ਜਗ ਲੋਗਨ
 ਕੀਰਾਤਿ ਤੈ ਉਰਧਾਰੀ॥ ੮੭॥ ਸਦੈ
 ਯਾ॥ ਜਗ ਅਧਿਕਾਰਿ ਸਮੇ
 ਕੁੰਸੁ ਨੇਹ ਮਦੁਖਸਰੇ ਤਿਹ ਮਾਹਿਕ
 ਰਾਚੇ॥ ਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੇਨਹਿ ਜਾਨ ਪਰੇ
 ਅਬ ਅਉਰਨ ਕੇਡਰਨਾਹਿ ਹਮਾਰੇ
 ॥ ਜਗਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਲੀ
 ਏਹੁ ਭੁੰਤਿ ਮਹਾਤਮ ਬੇਰਉ ਨਾਰੇ
 ॥ ਜਗ ਕੇ ਜਬਦੁਖ ਨ ਮੋਹਿ ਹੋਰੇ ਮੁ

ਪਿਹਾਨਨਹੀਪਰਿਯਾਜੁਤੁਮਾਰੇ॥੧॥

ਮਰਗਛੰਦ॥ ਜਾਤਵਿਯੀਨਸੁ
ਤੀਲਤਰੇਅਰਸੀਲਾਵਿਯੀਨਤਰੀ
ਗਨਕਾਗੁਪਾਬੀਯੀਨਤਰੀਗਾਬਿ
ਜਾਹਰਨਾਛਲਾਗੁਪਤਰੇਬਨਕਾ
ਪਾਪੀਅਜਾਮਲਪਾਰਿਪਰੇ
ਰਖੁਨਾਇਕਬੈਨਸੁਨਹੁਜਨਕਾ॥
ਵੈਰਾਨਨੇਮਤਜੇਹਮਨਾਥਕਿਆ
ਪਿਤਿਅਗਗਿਕਰੇਪ੍ਰਨਕਾ॥੨੫॥
ਸਵੈਯਾ॥ ਹਾਨੋਥੋਗਹਿਤੇਪ੍ਰ
ਕੁਰੀਤੁਰੋਵਹਿਭੂਲਗਈਅਥ

ਬਾਨਤੁਮਾਰੀ॥ ਫੁਲਫੁਲਨਤੇਬਨ ੩੩
 ਭੀਲਸੁਤਾਮਥੁਰਾਪੁਰਿਮਹਿਗਿ
 ਕੁਧਰਿਭਾਰੀ॥ ਗਾਨਕਾਗਜਗਜ
 ਉਧਾਰਿਕਰੇਤਬਦਇਆਲੁਪੁਤੇਸੁ
 ਮੁਕੰਦਮੁਗਾਰੀ॥ ਅਬਕੈਕਰਨਾਹ
 ਰਿਖੀਠਦਈਅਰਕੋਫਿਰਿਓਕਰ
 ਕਾਗਦਕਾਰੀ॥ ੪੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕੁੰ
 ਭਾਰਲੇਖਾਜਓਕਰਪੁਕਾਪੁਜਾਦੁ
 ਹੁਨਾਬਾ॥ ਅਵਗਾਨਮੇਰੇਬਖਸੀਏਸਿ
 ਰਖਰਪਰੀਏਹਾਬਾ॥ ੪੧॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ਅਬਬੀਦਨਤੇਹਰਿਪੁੰ

ਦਨਕੇਜਗਮਾਹਿਮਿਖੇਸੁਉਦਾਰਉ
ਦਾਰੀ॥ਸਾਜਿਮੰਤੁਲਮਾਹਿਬਹੁਕੁੰ
ਤਿਹੁਤੀਪਿਖਆਨਨਤੇਸੁਲਾਰੇ
ਮਮਖਾਰੀ॥੨੨॥ਗਕੰਜਨਤੇਸੁਉ
ਦਾਰਖਿਰੇਲਟਕੀਆਲਿਕੈਸੁਤਿ
ਊਪਾਰਿਕਾਰੀ॥ਸੁਬੁਕੰਤੁਲਛਾਇ
ਕੋਪੇਲਗੇਕਰਮਾਹਿਵਲੇਉਰਗਰ
ਅਖਾਰੀ॥੨੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਖਿਮਾਉ
ਲਾਹਨਕੋਕਰਤੁਮਨਿਰਪੇਖਉਦਾਰ॥
ਪ੍ਰੇਮਪੇਖਹਾਰਿਗੀਤੁਹੋਭੁਗਵਨਭੁਗ
ਤਿਉਧਾਰ॥੨੪॥ਸਵੈਯਾ॥

ਨਬੁਮਾਹਿਸੁਰਲੇਕਰਚੇਪਰਿਜੀਅ ੩੪

ਰਬੁਮਿਦਿਧੇਨਿਧਿਖੀਰਬਨਾਏ॥

ਮਾਦਿਹੀਰਨਕੋਰਿਰਿਕੁਟਰਚੇਠ

ਲਫੂਲਨਕੇਬਨਕੋਟਿਊਪਾਏ॥ਸ

ਕੁਲੇਗਨਕੇਪੁਰੁਪੇਖਤਹੇਸਭੁਪੁਖ

ਮੀਟੇਤੁਮਮਹਿਮਨਲਾਏ॥ਧਿੰਨ

ਪ੍ਰੇਮਕਗਠਲਫੂਲਰਏਪੁਰੁਤੇਪਰ

ਪੰਕਜਕੀਰਜਪਾਏ॥੫੪॥

ਸਵੈਯਾ॥ ਵਰਕਉਨਮੰਗੀਤੁਮਤੇ

ਹਰਿਜੀਧਿਰਨਾਹਿਰੇਜਗਾਭੀਤ

ਰਿਵੇਈ॥ਨਹਿਰਾਜਰਹੇਗਾਜਬਾ

੪੬ ਜਰਹੇਤਨਲੀਮੀਟਜਾਈਧਿਖੇਜ
 ਗਜੇਈਥਾਥਿਨਤੇਪਦਵੀਜਲਹੇਨ
 ਕੁੰਮੁਖਜੀਨਰਦੀਗਫਿਗੇਤੋਹੁਲੇ
 ਈਥਪਦਮੀਜਲਜੇਸਨਕਾਰਿਭੁਜੇ
 ਤਿਨਕੀਪ੍ਰਭੁਸੇਵਰਿਜੇਮਮਸੇਈ॥੬
 ਪ॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਕਾਈਯਾ
 ਵਹਿਗੇਮਮਭਿਪਾਰਿਤੋਰਿਨਦੇ
 ਯਮਟੇਮਮਗੀਗਾਕਿਨਾਗੇ॥ਸ
 ਕੁਧੀਜਗਤੇਮਨਸਾਂਤਿਲਹੇਮੁ
 ਧਿਨਾਮਸੁਸੀਸਰੀਚੋਰਕਧਾਗੇ॥
 ਪੁਨਥੈਠਾਸਿਲਾਤਲਮਹਿਹਿਰਿ

ਬੀਪਦਵੀਤ੍ਰਿਰਮੇਲਕੋਨੀਤਿਤਿ ੩੫
ਤਾਰੇ। ਗਾਰੀਸੀਆਨਸਮੇਤਨਮੇ
ਗਿਰਿਚੇਨਲਮਾਤੁਸਮਾਨਸੁਰੀਗ
ਸਿਭਾਰੇ॥੫੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਬਾ
ਲਕਾਬ੍ਰਿਧਜੁਵਾਪਨੀਪੈਸਭੁਕੋਅ
ਧਿਕਾਰਾ॥ ਪਰਪਨਬਰਖਪਚਮ
ਤੇਤੁਜੇਸਕਲਸੀਸਾਰਾ॥੫੭॥
ਸਦੈਯਾ॥ ਜਿਨਕੋਜਗਾਭੀਤਰ
ਮਾਨਘਟੇਸਨਿਰਾਸਰਟੇਅਰਥੀ
ਨਿਜਦੁਆਰੇ॥ ਜਿਨਸੰਦਰਤੋਸਨ
ਖੀਨਭਟੇਪਰਲੋਕਗਏਨਿਜਬੀਪ

ਪਿਆਰੇ॥ ਤੁਨ ਮੰਰ ਨ ਜੇ ਬਨ ਪੀਠ
 ਰਈ ਏਹ ਲੋਕ ਤ ਜੇ ਪਰ ਲੋਕ ਸਦਾ
 ਗੇ॥ ਜਗ ਪਾਵ ਨ ਭੂਪਰ ਕੁੰਜਰੀ
 ਨਰ ਜਾਇ ਵਸੇ ਵਹੁੰਗੀ ਗਾਵਨਾਰੇ॥
 ੫੦॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੇਧਿ
 ਖਪਾਵਨ ਨੀਰ ਪ੍ਰਲਾਮ ਕਰੇ ਮੁਖਿਰੇ
 ਗਉ ਚਾਰੇ॥ ਪੁਗ ਬਿਰਿ ਕਰੇ ਮੁ
 ਖਿ ਕੋਰਿ ਪਾਰਿ ਨੀਰ ਸਰੀਰ
 ਪਖਾਰੇ॥ ਬੈਠਾ ਸਿਲਾ ਤਲ ਨੈਨ ਮਿ
 ਲਾਇ ਸੁਰਾਮ ਰਸਾਖਿ ਮਹਿ ਮਨ
 ਧਾਰੇ॥ ਨਾਮਾਇ ਸੇ ਮੁਖਿ ਮਹਿ ਰੇ

ਗਰਿਰੀਨਰਾਇਆਲੁਮੁਵੰਦਮੁਗ ੩੬
 ਰੇ॥੬੬॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜਾਜਲ
 ਬੋਬਿਧਿਪਾਲਕਾਰਿਉਪੁਨਪਾਦ
 ਨਥਾਵਨਪਾਰਪਧਾਰੇ॥ਸੰਕਰ
 ਪਾਵਨਪੇਰਉਰੇਪੁਨਸੀਸਾਨਿਰੰਤ
 ਰਿਜੇਜਲਪਾਰੇ॥ਬੁਧਬੁਧੀਰਸ਼ਵੈ
 ਤਪਸਾਪੁਨਜਾਂਜਲੈਸੇਕੁਲਬੁਧਿ
 ਤਾਰੇ॥ਸੇਜਲਪਾਵਨਮੈਧਰਸੇਸੁਧਿ
 ਧਰਉਰਮਹਿਬਤੁਤਾਗਰਮਾਰੇ॥
 ੧੦੦॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਤਿਸਨਉਰ
 ਤੇਸਬੁਦੁਰਿਕਰੇਸੁਖਿਮਾਧਰਪੁਰਨ

੩੬ ਕੇਉਰ ਸਾਗੇ। ਕਰਨਾ ਜਨਰੀ ਨਨ
 ਹੇਰ ਸਰਾਪਾ ਪਾਪਾ ਮਨ ਤੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨਿਵਾਰੇ। ਪਰਵੀ ਸੁਭ ਸੰਤ ਨ ਕੀ
 ਪਕਰੇ ਭਵਈ ਪਨ ਮੂਲ ਸੁਮੇਹੁ ਉ
 ਪਾਗੇ। ਜਨ ਕੇ ਦਿਰ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਨੀਤ
 ਕਰੇ। ਗਿਰੁ ਪਸਰਾ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਰਿਤੁ
 ਕੇ। ੧੦੧॥ ਸਦੈ ਯਾ। ਕੀਚਤ ਪੈ
 ਮਾਲਿ ਕਾ ਸੁਤਿ ਉਪਾਰਿ ਕੀਤੁ ਲਾਹੈ
 ਸੁਭ ਕਾ ਨਨ ਮਾਹੀ। ਕੀਤੁ ਲਾਤੇ ਕ
 ਚਮੇ ਚਕ ਮਹਿਲ ਸਕੈ ਤਰਤਾ
 ਘਨ ਮੇ ਚਕ ਮਾਹੀ। ਬੋਲ ਸਮੈਛ

ਥਿਪੁੰਜਤਰੀਗਵਪੇਲਾਨਸਾਗਰਤੇ ੩੭
 ਨਿਕਸਾਯੀ॥ ਨੈਨਹਰੇਮਰਕੰਜਨਕੇ
 ਸਮਯਾਨਨਕੇਸਾਸਿਕੋਟਿਕਨਾਯੀ॥
 ੧੦੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਭ੍ਰਿਕੁਟੀਕੁਟਿ
 ਲਾਸੁਕੁਕੁਲਾਥਿਸਾਲਾਸੁਕੁਕਮ
 ਕੀਪੁਗਾਰੇਖਸੁਗਾਈ॥ ਪੁਗਕਾਂ
 ਚਨਕੇਸਰਲੈਰਤਨਾਹਿਮੰਨੇਮਨ
 ਕੀਸੁਕਮਾਨਚਛਾਈ॥ ਕਚਘੁੰ
 ਘਰਵੰਤਸੁਮੰਰਸਮੀਰਫੁਰੇਤਿ
 ਨਕੀਛਾਥਿਯੰਮਨਬਾਈ॥ ਸੁਮੰਨੇ
 ਮੁਖਕੰਜਅਮੇਦਗਾਹੇਕੁਮਰਾਦਿ

ਲਕਾਰੁ ਮਹੈ ਧਿਗ ਸਾਈ॥ ੧੦੩॥
 ਸਵੈਯੰ॥ ਪਦਪਾਦ ਨ ਕੋ ਮਲਪੰ
 ਕਜ ਤੇ ਅਰਨਾ ਨਖ ਅੰਗ ਲਕੋ ਸਿਖ
 ਮਾਹੀ॥ ਸੁਭ ਅੰਕੁਸ ਮੈ ਪੁਨ ਧਜੁ
 ਜਾਵਿ ਲਕੰਜਲ ਸੇ ਪਰ ਪੰਕਜ ਮਾ
 ਹੀ॥ ਸਰਨਾ ਗਾਤਿ ਕੋ ਭੁੰਮੋ ਚਕਰੇਂ
 ਏਕ ਬੰਦਨ ਤੇ ਭਵ ਫੰਧ ਨ ਜਾਹੀ॥
 ਪਰਮਾਨਵ ਦੇਹ ਸੁਭਾਰਤ ਯੰਤਰੁ
 ਹਰਿ ਪਾਦ ਤਰੇ ਜਗਾ ਮਾਹੀ॥ ੧੦੪॥
 ਸਵੈਯੰ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਪਦ ਪੰਕ
 ਜ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਨ ਕਰੇ ਹਰਿ ਬੇਮਾਧਿ ਲੇ

ਗਨਸੀਗਾਨਹਿਆਪਨਮਾਨਸੁ ੩੮
 ਭੁਲਾਚਹੇਪੁਨਮਉਰਨਕੇਨਕਰੇਮ
 ਨਉਗਾਸਭਮਉਰਤਜੇਜਗਰੇ
 ਰਾਮਹਾਸੁਰਹੇਹਰਿਪੂਰਨਕੇਰਪਰੇ
 ਗਾਇਕੋਠੇਰਅਹਾਰਕਰੇਨਸ
 ਦਾਸੁਭਸੀਤਧਰੇਬ੍ਰਿਤਨੀਗਦਿਰੇ
 ਗਾ॥੧੦੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਈਧਏ
 ਕਾਮਨੀਤਕਰੀਜਗਮਹਿਸੁਭਸੀਤ
 ਨਕੇਤਨਪੇਟਲਗਾਇਯਾਮੁਖਚ ०
 ਰਨਫੇਗਬਿਚਾਰਕੀਯੋਤਿਲਪਲ
 ਵਨਹੀਅਹਾਰਬਨਾਇਯਾਅ

ਤਿਰੀ ਨਮਲੀ ਨਦੁ ਖੀਜਨ ਜੋਤਿ ਨ
ਕੇ ਘਰ ਭੀਤ ਰਿਭੀ ਖਮੀ ਗਾਇਓ॥
ਮਨ ਕੇ ਅਨਸਾਰ ਰਚੇ ਜਗ ਕੀ ਥਿਧ
ਜਾਨਤ ਹੋ ਨਹਿ ਸੀ ਖਬਾਰਾਇਓ॥
੧੦੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੁਬਸੀਤਕ
ਰੇਤ ਪਸਾਤ ਨੈਕੈ ਮਨ ਕੈ ਹਰਿ ਸੇਵ
ਤਾਪਿ ਆਨ ਲਗਾਏ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਖ
ਦਤੀ ਰਬ ਤੇ ਆਤਿ ਪਾਵਨ ਹੋਰ ਨ ਤੇ
ਜਨ ਦੁਖ ਪਲਾਏ॥ ਆਖੀ ਪੀਤੀ ਤੁ
ਥਿ ਚਾਰ ਕੀਓ ਮਨ ਮਹਿ ਸੁਬਸੀਤ
ਨ ਕੇਤ ਨ ਮੋਟ ਲਗਾਏ॥ ਮਿਸਰੁ ਜ

ਨਕੇਸੁ ਅਟੇ ਪਰਮਹਿ ਪਦਤੀਰ ੩੫
ਥਤੇ ਨਨ ਪਾਪਾ ਮਿਟਾਏ॥ ੧੦੫॥
ਸਦੈ ਯਾ॥ ਮਾਨ ਅਮਾਨ ਨਹੀ
ਜਿਨ ਕੇ ਸੁਨਹੀ ਪਾਨੀ ਗਤਿ ਖਾਉ
ਰੰਭਾਰੀ॥ ਜੀਵਨ ਆਸ ਨਹੀ ਭਿਰਮ
ਹਿ ਪੁਨ ਕਾਲਾਹਿਕੀ ਮਨਾ ਚਿੰਤਾ ਬਿ
ਸਾਰੀ॥ ਹੋਉ ਰਮਾਹੀ ਬਿਮਾ ਪਰਪੁ
ਰਨ ਤੁਰਨਾਗਿਆਨ ਕਲਾਉ ਰਧਾ
ਰੀ॥ ਸੀਤਾਇ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਪਿਖੀਏ
ਭਵ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨ ਕੇ ਸੁਖ ਕਾ
ਰੀ॥ ੧੦੬॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਜਗ

ਸੂਰਜਾਨਾਤਪਦੁਖਾਮਿਟੇਫਲ
 ਸੁਖਸੁਨਿਮ੍ਰਿਤਿਹੈਜਗਮਾਹੀ॥
 ਪਿਕਵਾਕਰਟੇਸੁਭਥੈਨਜਹਾਨਿ
 ਜੇਬੇਸੁਸਭਿਰਭਹੈਜਿਨਿਮਾਹੀ
 ॥ਸੁਭਸਾਧਨਪਲਾਵਛਾਜਤਹੈ
 ਜਲਸਾਂਤਿਭਰੇਆਉਬਾਲਾਨ
 ਮਾਹੀ॥ਚਲਰੇਮਨਛੀਲਾਕਰ
 ਨਅਬੇਸੁਭਸੀਤਰਸਾਲਾਨਕੇ
 ਬਨਮਾਹੀ॥੧੧੦॥
 ਵੇਹਰਾ॥ ਵਿਦਿਆਧਨਕਉ
 ਪਾਇਕਰਨਿਮ੍ਰਿਤਪੁਰਖਉਦਾ

ਗਾਕੀਰਤਿਯਾਜਗਮਹਿਘਨੀ ੪੦

ਬਹੁਰੇਸੁਖਅਪਾਰਾ॥੧੧੧॥

ਸਵੈਯਾ॥ ਫਲਬੁਰਿਬੁਏਤਰ

ਬੁਮਿਲਦੇਅਰਥੀਨਹਿਲੇਵਨਮ

ਹਿਰੁਖਪਾਵੈ॥ਨਬੁਨੂਤਨੀਰਬੁ

ਰੇਬਰਦਰਾਲਟਬੁਮਿਬਿਖੇਜਲ

ਧਾਰਵਹਾਵੈ॥ਨਰਉਤਮਸੀਪਦ

ਬਾਰਭਰੇਤਜਿਉਧਤਤਾਉਪਕ

ਰਕਮਾਵੈ॥ਗਾਨਨੀਰਫਲੀਧਨ

ਦਾਨਕਰੇਸੁਖਸੀਪਦਅਉਜਗਮ

ਹਿਜਸਪਾਵੈ॥੧੧੨॥ ਵੇਹਰਾ

०४
ਗੁਨੀਗੁਰੂਉਪਦੇਸਤਾਰਾਖੋਮਨ
ਨਿਰਧਾਰਾ। ਈਸ ਨਤੋਰੇ ਸੁਰਾਤਕੇ
ਮਿਟਤ ਨਲਾਗੇ ਧਾਰਾ। ੧੧੩॥
ਸਵੈਯਾ। ਗੁਰਬੈਨਮਹਾਤਮਹ
ਰਿਕਜੇਵਹਿਨਾਇਪਰੇਆਈਕ
ਨਾਮਾਰੇ॥ ਇਕਮੋਹੁਤੇਮਮਸੀ
ਗਿਸਰਾਗੁਰਬੈਨਸਪੂਤਦੁਹੀ
ਹਨਤਾਰੇ॥ ਅਬਪੂਰਨਮੇਖਗਾਹਿ
ਭਿਮਕੋਨਹਿਛਾਡਤਹੈਬਿਨਪ੍ਰਾ
ਨਨਿਕਾਰੇ॥ ਤਿਸਨੇਅਪਗਾਪਹਿ
ਮਾਕਰੀਏਹਮਛਾਡਚਲੇਅਬ

੫ ਸੀਗਿਤਿਹਾਰੇ॥੧੧੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ੪੧
 ਤਨਪ੍ਰਾਨਨਆਤਮਹੈਜਗਮਹਿਦ੍ਰਿ
 ਗਮਾਦਿਕਆਤਮਮੂਲਨਹੈਈ॥
 ਨਹਿਬੁਧਿਨਆਨਿਦਕੋਸਸੁਨੇਅ
 ਬਕੁਸਕਰੀਪਅਹੇਜਨਸੇਈ॥
 ਤਨਆਦਿਕਪੰਚਅਨਾਤਮਤਾਪੁ
 ਨਬੇਰਪੁਰਾਨਕਹੇਸਭਕੋਈ॥ਭਵ
 ਠੰਧਕਰੀਗੜ੍ਹਨਫਾਸਿਹੁਤੀਗੁਰ
 ਬੈਨਅਸੀਖਿਨਭੀਤਰਿਧੋਈ॥੧
 ੧੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਗੁਰਬੇਰਸੁਤੀ
 ਰਥਨੇਮਮਹਾਬ੍ਰਤਸੀਜਮਜੋਪਿਤ

ਮਾਤਹਮਚੇ॥ ਹਰਿਭੂਮਿਸੁ ਨੀਰਸ
ਮੀਰਬਲੀਪੁਨਪਾਵਕਲੀਰਨ
ਕਾਸਉਦਾਰੇ॥ ਤੁਮਰੇਉਪਕਾਰ
ਸੁਰਿਆਨਲਯੋਦ੍ਰਿੜਬੰਧਨਥੇ
ਸਭਦੁਰਨਿਵਾਰੇ॥ ਸਭਕੋਅਥ
ਬੰਦਨਹੈਹਮਰੀਹਮਹੁੰਪਰਮਾਤੁ
ਮਧਾਮਸਿਧਾਰੇ॥ ੧੬॥ ਸਵੈ
ਯ॥ ਜੋਜਗਮਾਹਿਹਰੇਤਮਕੋ
ਗਵੇਜੋਜਗਮਾਹਿਸੁਤਾਪਲਾਗਾ
ਈ॥ ਚੰਦਤਾਮਿਸਰਕੋਹਰਹੈਬਿ
ਨਤਾਪਨਹੀਤਮਪੁਰਨਜਾਈ॥ ਪੁ

ਰਨੀਤਮਾਗਇਹਾਰਥੈਨਸੁ ੪੨
 ਆਨੰਦਮਹਿਜਮਾਈ॥ ਯਾਨਗ
 ਮਹਿਗਾਰਥੈਰਨਕੀਉਪਮਾਜਮ
 ਦੁਰੁਤਨਾਂਕਛੁਪਾਈ॥ ੧੧੭॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਕੈਪਰਵੀਹਰਿਬੁਗਤਿ
 ਹੈਕੈਆਰਿਕੋਹਨਾਸਾ॥ ਕੈਸਿਰਲੇ
 ਧਨਦਾਨਹੈਇਨਾਥਿਨਕ੍ਰਿਮਜਮਵਾ
 ਸਾ॥ ੧੧੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹਰਿਨਾਮ
 ਬੁਝੇਜਗਭੀਤਰਿਜੋਜਨਨੀਸੁਤਖੰ
 ਥਿਧਕੇਉਪਜਾਏ॥ ਅਥਵਾਜਨਨੀ
 ਸੁਤਸੋਇਜਨੇਰਹਿਭੀਤਰਿਜੋਅ

ਰਿਵੇਰਲਾ ਘਾਟੇ॥ ਸਿਰਲੇ ਧਨਰ
 ਨਕਚੇ ਜਗਮਾਹਿ ਸੁਭਕੈ ਜਨ ਨੀਸੁ
 ਤੇ ਸੋਭਿ ਪਾਏ॥ ਇਨ ਤੀਨਾ ਬਿਨ
 ਸ਼ਿਮਸੇ ਸੁਤ ਕੇ ਪਿਤ ਜੋ ਬਨ ਨਾਹਿ
 ਅਕਾ ਜਗਦਾਏ॥ ੧੧੫॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਸੁਖਦੁਖ ਨਿਰਬਾਹਿ ਮਾਟੀ ਮਯ
 ਯਹਿ ਤਨ ਸਦਾ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਪਰ
 ਹਿ ਮਾਸਤਿ ਅਗੋਆ ਨ ਕੀ॥ ੧
 ੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਗਮਾਨਵ
 ਦੇਹ ਮਿਲੇ ਨ ਸਦਾ ਨਰਗ ਮਭੁਜੇ
 ਜਿਹ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਜਗਭੋਗਦ

ਗਾਟਕਵੇਬਰਲੇਨਕਮੇਲਕਲ ੪੩
 ਲਕਕਾਜਗਵਾਏ। ਲਰਕਾਪ
 ਨਜਾਰਠਮਹਿਬਲਖੀਨਸੁਜੇਬ
 ਨਮਹਿਦ੍ਰਿਪੁੰਨਕਮਾਏ। ਸੁਬੁ
 ਸੀਖਾਇਰੈਜਨਮਾਨਚਲੋਜਿਹ
 ਤੇਨਹਿਅੰਤਸਮੇਪਛੁਤਾਏ॥੧੨॥
 ਸਵੈਯਾ। ਜਗਬੁਖਨਬੁਖਨ
 ਤੇਜਨਵੈਛਲਛੁਲਨਵੈਤਨਪਾਲ
 ਨਕੀਜੈ। ਜਗਬੈਠਜਾਤਗਠੈ
 ਰਬੁਲੇਖੁਭਪਾਵਨਕੋਉਰਜਾਪਜ
 ਪੀਜੈ। ਤਿਨਕੋਮਲਬੀਨਾਬਿਛੁ

੬੪ ਏਕੁਲੋਡਿਗੀਰਬੁਰੇਪਰਮਾਰਿ
ਸੁਈਜੈ॥ਧਨਵੈਮਰਮੁਝਾਬਿਨਾ
ਕੁਲਬੈਨਕੁਭੁਪਨਕੇਨਹਿਪਾਸ
ਬੰਧੀਜੈ॥੧੩੩॥ ਸਦੈਯ॥
ਸੈਲਾਮਿਲਾਤਲਮੇਜਕਰੇਗੀ
ਰਿਕੀਰਰਗੀਗਿਰਪੈਜਗਮਾਗੀ
॥ਪਾਰਪਛਾਲਸੁਚੀਰਧਰੇਓ
ਰਨਾਮਸਖਾਮ੍ਹਿਗਪੈਬਤਮਾ
ਜੀ॥ਬਿਜਨਪਾਰਪਕੇਠਲਪੈਜ
ਲਪਾਨਕਰੇਗੀਰਤੁਗਰੀਰਿਮਾ
ਜੀ॥ਪੇਟਵਿਧੇਤਨਮੇਦੁਕਰੇਨ

ਰਤੇਨਰਈਸਗਾਨੇਭਵਮਾਜੀ॥ ੪੪
 ੧੨੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਪੀਨਭੁਈ
 ਤਿਨਕੀਜਨਨੀਵਿਰਤਾਰਥਸਾ
 ਜਗਾਬੇਰਨਗਾਈ॥ ਬੁਲਪਾਵ
 ਨਤਭਿਕਰੀਸਗਾਰੀਜਗਾਪੀਨ
 ਭਏਤਿਨਮੀਤਸਖਾਈ॥ ਪਰ
 ਪੰਕਜਜਾਸਪੁਨੀਤਪਰਾਰਜ
 ਪਾਵਨਤੇਜਨਪਾਪਮਿਟਾਈ॥
 ਜੋਭਵਮੰਡਲਮਾਭਿਭੁਜੋਖਿ
 ਨਏਕਾਇਕਾਰਗਰਗਮਸਾਈ
 ॥੧੨੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਯਾਹਿਭੁ ०

੪੪ ਵਰਸਾਂ ਮ੍ਰਿਤ ਕੰਠ ਪਰੇ ਸੁਕ ਬਾਧਿ
ਜਗ ਸਭੁ ਜਾਇ ਪਲਾਈ॥ ਸੁਖ
ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਸੁਰ ਮੇਸਰ ਹੀ ਉਰਜਾਂ
ਤਿ ਸੁਰਾਂ ਗਨ ਮੇਰ ਬਾਢਾਈ॥
ਅਮਰਾਤ ਮਦੇਵ ਭਾਇਓ ਜਗ ਮ
ਹਿ ਉਰ ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਕੀ ਚਿਤ ਮਿ
ਟਾਈ॥ ਵਹੁ ਅਉਰ ਨੇਕ ਦੁਖ ਦੂ
ਰ ਕਰੇ ਪਦ ਪਾਵਨ ਸੇਵ ਹਿਨੀਤ
ਲੁਕਾਈ॥ ੧੩੫॥ ਦੇਹ ਰਾ॥
ਰਤਿ ਰੀਰਾਇਆ ਮਾਤ ਪਿਤ ਸੇ
ਖ ਵਨ ਗਾਰ ਉਦਾਗਾ ਗਲਾ ਬ

ਸਿੰਘਕੁਲਦੀਪਸੁਤਕਾਰਿਓ ੪੫

ਕੀਥਾਨਿਰਧਾਰਾ ੧੩੬੫

ਦੁੰਦੇਸੀਤਾਪਾਤਿਸਰਗਚਿਰਘ

ਨਥੂਹਮਮੁਰਗੀਲੀਕਰਾਜ

ਦਾਇਓਬੁਗਾਤਿਕੋਗਦੁਲਕੇ

ਰਲਮਾਰਾ ੧੩੭੧ ਗੁਰਨਾਨਕ

ਗੋਥੀਦਕੇਮੰਜਲਪਾਰਉਰਾ

ਗਾਨੇਸਾਰਿਨਦੰਦਉਂਜੋਰਕਰ

ਤੁਹਮੇਰਕਸੁਖਕਾਰਾ ੧੩੮੧

ਜਾਂਪਦਪੰਕਜਹੋਰਿਕੈਰਿਓ

ਨਿਖਲਭੁਵਕਾਰਾਦਿਰਿਯਾ

ਗੁਰੂਉਦਾਰਕਵੰਦਉਮਸਤਕਿ
 ਧਾਗ॥੧੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਮੋ
 ਮਦਕਾਛੁਰਲੇਹਰਗਾਮਾਯਸੀ
 ਭੁਕਬੀਉਰਮਾਹਿਨਧਾਰੇ॥ਰਾਹ
 ਅਬੋਸਾਖੀਦੇਂਮਹਜੀਧਮਮਾਦ
 ਸਦਾਉਰਤੇਨਹਿਟਾਰੇ॥ਸਾਂਭਾ
 ਭੁਵੇਸੁਸਪੀਚਾਇਨੀਤੁੰਰੁਜੇਦ
 ਨੁਦਾਥਲੇਨੇਤਸੀਭਾਰੇ॥ਜੋਇਨ
 ਤੇਹਰਿਨਾਹੀਮਿਲੇਤਬਜਾਮ
 ਨਸਿਘਗਾਲਾਬਤਿਹਾਰੇ॥੧੩
 ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸਤਅਸਾਦਿ

ਦਸਾਸੁਭਸੀਮਤਜੋਪੁਨਤ੍ਰਿਸਤ ੪੬
 ਠਾਰਭੁਟੇਆਧਿਕਾਈ॥ਘਨਪੂ
 ਰਿਰਹੋਦਿਸਠਾਰਘਨੇਪੁਨਮੰ
 ਦਸਮੀਰਸੁਬੁੰਦਸੁਹਾਈ॥ਸਸਿ
 ਪੂਰਨਮਾਰਵਿਵਾਸਰਥੇਸੁਬੁਹ ०
 ਹੋਸਮਾਪਤਿਕੀਥੇਤਿਆਈ॥
 ਦਿਨਤਹਿਸਮਾਪਤਿਗੋਬ
 ਭੁਇਓਹਾਰਿਕੇਖਦਪੰਕਜਭੇਟ
 ਚੁਕਾਈ॥੧੩੧॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਮਾਤਿਮਾਨਸੀਘਰ
 ਲਾਸਿਖਰਾਲਾਥਸਿਘੇਨਕੀ

ਗੀਰਾਇਆ ਤਮਜੇਨ ਵਿਰਚਿ
ਤਾਇਅੰਗੁ ਵਰਸਾਂ ਸ੍ਰੀ ਤਾਕੀ
ਬਸਮਾਪਤੀ। ਹਰਿਤੀਅੰ। ਰਾਮ
ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮ

ਰਾਮਰਾਮਰਾਮ

ਰਾਮਰਾਮ

ਰਾਮਰਾ

ਮਰਾ

ਮ

੧

੧

੧੬

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਅਖਰਾਜਨੀਤਚ
 ਟਾਕੇਭਾਖਾਕ੍ਰਿਤਕਾਦਿਸੈਨਾਪਤਿ
 ਲਿਖਤੇ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤ
 ਹੋਸੀ॥ ਵਿਸਨੁਕਉਜੋਤਿਲੋਕਿਕੋ
 ਰਾਇ॥ ਚਾਟਾਕੇਭਾਖਾਕਰੋਜੋ
 ਤੁਮਹੋਹੁਸਹਾਇ॥ ੧॥ ਬਹੁਸਾਸ
 ਤੁਮਹਿਲੋਕਕੈਸੀਰਚਯਚਨਨਿ

ਕਾਗਾਰਾਜਨੀਤਸੰਬੁਧਕੇਬਚ
ਨਨਕਰੇਬੀਚਾਗਾ॥੩॥
ਛਪੈਛੰਦਾ॥ ਜੇਅਹਸਾਸਤਪ
ਹੈਸੁਨਰਚਾਤੁਰਤਾਪਾਵੈ॥ਜੇਅ
ਹਿਸਾਸਤਪਹੈਸੁਪਰਮਉਪਦੇਸ
ਬਤਾਵੈ॥ਜੇਅਹਿਸਾਸਤਪਹੈ
ਬਿਨਾਕਰਨਾਅਨਕਰਨਾਜਾਨ
ਹਿਸੁਭਅਰਅਸੁਭਕਠਨਰਹਨਾ
ਅਰਜਰਨਾ॥ਜੇਹਮਾਹਿਬਾਪਿਕੀ
ਬਿਧਹੁਇਵਹਿਸਾਸਤੁਭਾਕ
ਰੈ॥ਸਰਬਰਜਹੋਇਨਰਜੇਪਰੈ

ਰਤਨਬਚਨਯਾਮਹਿਪਰਉਂ॥੩ ੪੮

॥ ਵੇਰਗਾ॥ ਤਜਪੁਕਪੁਤਕੁਭਾ
ਰਜਾਤਜਪੁਕਮੀਤਕੁਦੇਸਾ॥ਤਜ
ਪੁਕਰਾਜਕਮੀਤਤਾਜਿਯਾਹਿਸਾਰੇ
ਉਪਦੇਸਾ॥੪॥ਪੁਤਕਪੁਤਕੁਨਾਰਿ
ਤਿਆਮੀਤਕਮੀਤਕੁਦੇਸਾ॥ਬੁਪਕੁ
ਬੁਪਕਮੀਤਏਟਿਪਟਮਗਕਲੇ
ਸਾ॥ਪਾ॥ਪੀਤਕਪੁਤਕੁਨਾਰਿਹਿਤੁ
ਸੁਖਕਮੀਤਕੁਦੇਸਾ॥ਅਭੈਕੁਗਜ
ਕਮੀਤਹਿਤੁਜੀਵਕੁਦੇਸਕਲੇਸ
॥੬॥ਦੁਸਟਨਾਰਿਕੇਬੈਲਤੇਸ

੨੪ ਠਕੋ ਸੀਖੀਆ ਦੇਇ॥ ਨਿਰਕਵੀ
 ਸੰਗਾਤੀ ਕੀਏ ਪੀਤੁਤ ਭੀ ਦੁਖ ਲੇ
 ਏ॥ ੧॥ ਦੁਸਟਿ ਨਾਰਿ ਸਫਲ ਮੇ
 ਤ ਅਰਜੇ ਵਕਤਿ ਤਰ੍ਹ ਦੇਇ॥ ਸਰ
 ਪ ਬਸੈ ਜਿਹ ਘਾਗਿ ਬਿਖੈ ਏਕਿ
 ਨਾਮਿ ਤੁਕਰੇਇ॥ ੫॥ ਨਾਰਿ ਹੋਇ
 ਪਰ ਪੁਰਖ ਗਤਿ ਦੁਸਟ ਬਸੈ
 ਘਾਗਿ ਮਾਗਿ ਨਦੀ ਤੀਰ ਕੇ ਖੇਤ
 ਜਿਉ ਕੁਛੁ ਭਰੇ ਸੇ ਨਾਗਿ॥ ੬॥ ਪ
 ਨਾਗ ਧੈਅ ਪਰਾਨ ਰਖਿ ਪਨ ਕਰ
 ਰਾਖੈ ਨਾਗਿ॥ ਸਦਾ ਅਪਨੀ ਗਛਿ

ਆਕਰੈ ਸਨਨਾਰੀਹਿਤਕਾਗ॥ ੪੯
੧੦॥ ਏਕਤਜੈਕੁਲਕੇਲੀਏਕੁ
ਲਾਤਿਆਗੈਪੁਰਿਹੇਤ॥ ਪੁਰਿਤਿ
ਆਗੈਹਿਤਦੇਸਕੇਦੇਸਤਜੈਅ
ਪਨੇਤ॥ ੧੧॥ ਆਬੈਰਤਨਹੀਥਾਂਧ
ਵਨਹੀ॥ ਬੈਰਿਆਪ੍ਰਾਪਤਨਹਿ
॥ ਨਹਿਆਦਰਗਜਿਹਦੇਸਮਹਿ
ਕਿਉਵਸੀਐਤਿਹਮਯਹਿ॥ ੧੨॥
ਏਕਪਾਂਵਧਗਰ੍ਹਿਰੁਕਰੈਤਬੈਓ
ਠਾਵੈਐਗ॥ ਜਬਲਗਆਗਾ
ਦ੍ਰਿਰੁਨਹੀਤਬਲਗਤਜੈਨਠੈ

੪੪ ਗ। ੧੩। ਜਗਸਾਹੁ ਨਹਿ ਨਦੀਨ
 ਹਿਵੈ ਰਜੋਤ ਕੀ ਨਾਹਿ। ਨਹਿ ਰਹੀ
 ਐਤਿ ਹਰੇ ਸਮਾਹਿ ਜਗਏ ਚਾਰਨ
 ਹਿ। ੧੪। ਆਤਿ ਤੇਜ ਸ੍ਵੀਤਿ
 ਪਤ ਜਹੁ ਤਜੀ ਅਹੁਕ ਪਟੀ ਮੀਤ
 । ਸੁਆਮੀ ਤਜੀ ਐ ਆਤਿ ਕ੍ਰਿਪਨ
 ਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ।
 ੧੫। ਆਬ੍ਰਿਤ ਦੇਸ ਕਉ ਤਿਆ
 ਰੀਏ ਆਬ੍ਰਿਤ ਉਪੜੀ ਤਿਆਗੀ।
 ਕ੍ਰਿਪਣ ਕ੍ਰਿਤ ਘਨੀਤਿ ਆਗੀ
 ਪ੍ਰਭੁ ਰਹੇ ਨਤਿ ਨ ਸਿਉ ਲਾਗੀ।

੧੬॥ ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਧਨ ਕੇ ਗਏ ੫੦
ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਹਿਤ ਕਾਰਿ। ਧਨ ਆ
ਵੈ ਜਾਏ ਪੁਰਖ ਪਹਿ ਆਇ। ਮਿ
ਲਾਇ ਦੇ ਨਾਹਿ। ੧੭॥ ਨਰ ਜਾ
ਤ੍ਰਾਏ ਚਾਤੁਰੀ ਲਜਾ ਪਰਮ ਨਾਮ
ਹਿ। ਤੁਹਾਂ ਨ ਬਸੀ ਐ ਏਕਾ ਦੇ ਨ
ਜਾਇ ਹਥਾਂ ਚਉ ਨਾਹਿ। ੧੮॥
ਬਾਂਧਵ ਪਰੀਛਾ ਭੀਰ ਹੈ ਕਾਰਜ
ਪਰੀਛਾ ਰਾਜਾ। ਮਿਤ੍ਰ ਪਰੀਛਾ
ਆਪਦਾ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਛਾ ਪਨ ਨਾਮ
॥ ੧੯॥ ਰੋਗ ਭੀਰ ਦੁਰਾਭਿਖ ਮਹਿ

ਰਾਜਦੁਆਰਸਮਾਨਾਰਹੈਰਾ
ਜਜੰਘਾਕੀਯਾਵਿਖੈਸੋਘਾਂਪਵ
ਤੁਜਾਨਾ॥੨੦॥

ਇਤਸ੍ਰੀਰਾਜਨੀਤਚਾਲਾਕੇ
ਭਾਖਾਇਐਪ੍ਰਿਥਮੋਧਿਆਇ॥
੧॥ ਦੇਹਰਾ॥

ਮੁਹੁਲੇਭੁਸੰਸਾਕਪਟਤੂਠਅ
ਵਿਦਿਆਸੋਚਾਸਾਂਤਦੇਖਯ
ਹਿਨਾਰਿਮਹਿਸਰਾਸਯਾਇਕ
ਚੋਚਾ॥੧॥ਜੋਨਿਸਚੈਕਉਛੁ
ਤਿਕੈਕਰੈਅਨਿਸਚੈਚਾਹਿ॥

੬ ਤਿਨਕਾਨਿਸਚਾਜਾਤਿਹੈਬੂਠਅਨਿਸ ੫੧
 ਚੈਮਾਹਿ॥੧॥ਨਦੀਗਿਰਾਵੈਕੁਲਕ
 ਉਕੁਲਾਹਿਗਿਰਾਵੈਨਾਰਿ॥ਇੰਨਕ
 ਇਹੀਸੁਭਾਵੈਹੈਰਹੀਭਿਆਪਸਮਾਗ॥
 ੩॥ਚਾਹਪਦਾਰਥਮਾਹਿਕਛੁਜਿਨ
 ਕੇਏਕੈਨਾਹਿ॥ਜਨਮਜਨਮਦੁਖਹੈ
 ਤਿਨੇਮਰਨਭੁਲਾਜਗਮਾਹਿ॥੪॥
 ਨਾਰੀਕੁਬਜਕਬੁਖਕੇਚਤੁਰਾਵੇਵਾ
 ਹਤਨਾਹਿ॥ਪ੍ਰੈਸਰੁਪਕੁਲਾਹੀਨਮਹਿ
 ਵਿਆਹਤਨਹਸਰਮਾਹਿ॥੫॥ਕੀਚ
 ਨਹੈਇਜੁਕੀਚਮਾਹਿਬਿਖਮਹਿਅੰ

ਸ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ॥ ਵਿਦਿਆ ਨਾਗੀ ਨੀਚ ॥ ੩
 ਪਹਿਚਾਰੇ ਲੀਜਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪੁ
 ਰਖਨ ਤੇ ਦੁਗਲੀ ਛੁਪਾਸਹ ਸਾਹਿ
 ਹਗਨ ਨਾਗੀ ॥ ਬੁਧਿ ਚ ਉਗਨੀ ਨ
 ਰਿਮਾਹਿ ਕਾਮ ਚਾਰਾ ਰਚਾਗੀ ॥ ੭
 ਗਾਨ ਸਕਤੁ ਭੋਜਨ ਸਕਤੁ ਭੋਗ
 ਸਕਤਿ ਗਤਿ ਜਾਹਿ ॥ ਉਤਮਾ ਤਿਅ
 ਬਿਭੋਜ ਗਤ ਬਤਤ ਪਸਾਠ ਲੁਆਹਿ
 ॥ ੧ ॥ ਅਗਰੀਆ ਕਾਰੀ ਪੁਤ੍ਰੈ ਅਰਸਿ
 ਠਬੇ ਲੀਨਾਗੀ ॥ ਪਨਾਧੇ ਨੇ ਸੀਤੋ
 ਖਮਨ ਚਾਰ ਸਦੁ ਰਗ ਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ੮ ॥

ਪੜਨ ਪਾਲੋ ਧਿਤੁ ਜੈ ਸੁਤ ਧਿਤੁ ਨਾ ॥ ੫੨ ॥
 ਗਿਆ ਮਾਗਿਆ ਮੀਤੁ ਸੇਜੁ ਸਾਠਾ ਰਹੈ
 ਨਾ ਰਿਖਤਿ ਥੁਤਤੁ ਗਯਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮੁਖਿ
 ਮੀਠਾ ਪਾਛੈ ਕਟਕ ਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ਦਹਿ
 ਮਿਤਾ ਜਿਉ ਥਿਖ ਕੇ ਅਟ ਮੁਖ ਦੁਗ
 ਧਤਿਉ ਤਿਹ ਜਾਨ ਚਰਿਤੁ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤੁ
 ਹੋਇ ਕੈ ਜੋ ਕਰੈ ਮਿਤਾਈ ਕੀ ਥਾਤੁ ॥
 ਤਿਹਾ ਵਿਸਵਾਸ ਨ ਕੀਜੀਐ ਮੀਤਿ
 ਕਰੇ ਦੁਹ ਘਾਤਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸਸਤੁ ਪਾਨ
 ਸਿੰਗੀ ਨ ਖੀਨ ਦੀ ਨਿਪਤੁ ਅਰ ਨਾਹਿ
 ॥ ੧੩ ॥ ਨਕਾ ਕਿਆ ਏਤ ਬਾਰ ਹੋਰ ਹੀ

ਮੈਂ ਮਾਪਸੰਬਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ਮਨਮਹਿ
 ਕਾਰਜਾਇ ਤਵੀ ਮਹਿ ਕੀ ਮੈਂ ਨਹ
 ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ਗੋਪ ਰਾਖੀ ਮੈਂ ਮੰਤ੍ਰ
 ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਫਲ ਪ੍ਰੈ ਜਾਇ ॥ ੧੪
 ॥ ਸਰਪ ਕੂਰ ਹੋ ਜਗਤ ਮਹਿ ਖਲ
 ਸਰਪ ਨ ਤੇ ਕੂਰ ॥ ਸਰਪ ਕੂਰ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ
 ਹੈ ਖਲ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਮੂਰ ॥ ੧੫ ॥ ਮੂਰ
 ਖਤਾਈ ਕਸਟ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ ਕਸਟਾ ਬਿਰੇ
 ਸਾ ॥ ਪਰਾਪੀ ਨ ਤਾਂ ਤੇ ਕਸਟ ਜਾ ਮਹਿ
 ਸਦਾ ਕਲੇਸ ॥ ੧੬ ॥
 ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗਾਜਨੀ ਤਚਾਲਾ ਕੇ ਰਾਖਾ

ਇਸਾਂ ਦੁਤੀਓਧਿਆਈ॥੩॥ ੫੩
 ਵੇਰਗ॥ ਬਹਾਬਿਕਾਰਹੈਲਾਡਮ
 ਹਿਤਾਨਹੈਆਬਿਕਾਰ॥ਤਾਂਤੇਸੁਤ
 ਅਗਮਿਤਕਉਤਾਨਬਹੁਗਨਕ
 ਗ॥੧॥ਪਾਂਚਬਰਖਤਕਲਾਡਹੈਤੁ
 ਨਨਹੈਖਟਮਾਹਿ॥ਪੁਤਾਮਿਤਤਬਹੈ
 ਤਹੈਜਬਯੋਨਸਤਕਜਾਹਿ॥੩॥ਵਿ
 ਦਿਆਤਬਲਗਸਾਪੀਐਜਬਲਗ
 ਪਾਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨ॥ਤਹਾਂਪਤੀਪਹੁਚੈ
 ਨਹੀਜਹਪਹੁਚੈਵਿਦਿਆਵਾਨ॥੩॥
 ਸਾਧਸਮੁਦ੍ਰਵੈਨੇਅਚਲਸਰਾਗੀ

ਤਮਰਆਰੀ॥ ਜੋ ਕਰਾਚਿ ਵਪੁਭੀ
 ਚਲਹਿ ਤਉ ਨਤੁ ਜਾਹਿ ਮਰ ਜਾਹਿ॥
 ੪॥ ਰਾਖਤਾਇ ਸੀਨਾ ਮਿਤਨਿ ਪਯੋ
 ਮਾਨਸ ਕੁਲਵੰਤਾ॥ ਭਿਨਤੋ ਬੁਰਾਨ ਹੋਤ
 ਵਹੁ ਸਦਾ ਆਰਿ ਅਰੁ ਅੰਤ॥ ੫॥
 ਸੈਲ ਸੈਲ ਮਾਲ ਕਨਹੀ ਗਾਜਗਾ
 ਜਮੇ ਤੀਨਾਹਿ॥ ਬਨ ਬਨ ਮਾਹਿ ਚੰ
 ਰਨ ਨਹੀ ਸਾਧਨ ਪੁਰ ਪੁਰ ਮਾਹਿ॥ ੬॥
 ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਧੈਰੇ ਸਦੇ ਸਮ
 ਹਿ ਭੁਤਾ॥ ਐਸੇ ਦੇਸ ਨ ਦੇਖੀ ਐਸਾ
 ਸੋਹੇ ਦਰ ਭੁਤਾ॥ ੭॥

ਮੁਹਖਨਰਕਭਿਛਾਤਿਜੋਪ੍ਰਗਟਦੁ ੫੪
 ਪਗਪਸਾਇੰਗਾ। ਜਿਉਆਇਸਦਿ
 ਕਾਂਟਾਨੁਭੈਰਨੈਂਦਰਨਦਗਿਸੰਗਾ।
 ੧॥ ਪੁਤ੍ਰਸਭਿਪੀਐਤਗਕਭਿਤਭਿਐ
 ਬਾਧਿਵਾਨਾ। ਪੁਜੋਇਸਭਜਗਤਮ
 ਗਿਅਰਪਾਵੈਸਨਮਾਨਾ। ੫॥ ਮਾਤੁ
 ਪਿਤਾਸੇਸਤ੍ਰੈਪੁਤ੍ਰਪੜ੍ਹਦਤਨਾਹਿ॥
 ਸੇਭੁਨਪਾਵੈਸਭੁਮਹਿਜਿਉਬਗ
 ਹੀਸਨਮਾਹਿ॥ ੧੦॥ ਜਲੇਕਆਪਰ
 ਤੁਰਥਾਨਿਤਪੜ੍ਹਾਏਬੇਨਾਗਾ॥
 ਨਿਤਕਰਮਤੈਸੇਕਰੈਬਾਧਿਵੰਤਦ

੪੫ ਤਿਭੁਗਿ॥੧੧॥ਤਿਉਸੁਗਿਪਪੁਖੁ
 ਪੀਥਿਰਹੁਸਭਥਨਕਰੈਸੁਗਿਪ॥
 ਤਿਉਸਪੁਤੁਤੈਤਹੈਅਗਨਿਰਤਕੁਲ
 ਥੀਧ॥੧੨॥ਏਕਥਾਂਸਤੇਨਿਕਾਸਿਕੈ
 ਅਗਨਿਰਹੈਥਨਘਾਸਾ॥ਤਿਉਕ
 ਪੁਤੁਤੈਤਹੈਸਭਕੁਦਿਥਕੇਨਾਸਾ॥
 ੧੩॥ਲੋਭੀਕੋਮੀਤੋਥਨਹਿਦੁਸਟ
 ਚਿਤਕੋਪਰਮਾ॥ਭਾਚਾਜੀਨਕਉ
 ਅਰਥਨਹਿਆਵਹੀਨਕੋਕਰਮਾ॥
 ੧੪॥ਭੈਸਥਾਨਦੁਗਭਿਖਤੇਥੁਰੇ
 ਸੀਗਿਥਨਘੇਗਾ॥ਕਟਕਾਥਿਰਾਂਗੰ

ਦੇਖਕੈ ਦੁਰਗੁ ਜੀਵਿਤ ਭਿਗ ॥ ੧੫ ੫੫
ਗੰਨਿ ਧਰਮੁ ਪਰਸੇ ਜੀਅ ਪੰ
ਛਾਇ ਰਾਨੇ ਤਿਆਗਿ ॥ ਛਾਡਿ ਦੀਜੀ
ਐ ਦੇਖਕੈ ਦੁਰਗੁ ਜਾਈ ਐ ਭੁਗਿ ॥
੧੬ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਪੂਜਾ ਨਹੀ ਅਪਨ °
ਕਹਾਨੇ ਹੋਇ ॥ ਜਗ ਕਲਹ ਹੋਵਹਿ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਤਹ ਸੀ ਪਤਰ ਪੈਨ ਕੋਇ ॥ ੧੭ ॥
ਸਾਧਕੁ ਸੀ ਗਾਤਿ ਮਹਿ ਰਹੈ ਤਿਸੁ ਨ
ਥਿਕਾਰ ਲਗੀਤ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਸਰ
ਪਨਾਇ ਧੈ ਸੀ ਤਲ ਤਨ ਤਜੀਤ ॥ ੧੮
॥ ਜੀਲ ਸਤ ਆਉ ਆਸ ਰਾਨ ਮਿ

੧੫੫ ਭਾਗਿਹ ਪਾਂਡਿਤਾ॥ ਇਨ ਕਉ ਚੋਰਨ
ਲਾਗਈ॥ ਇਹ ਪਾਂਚੋ ਪਨ ਨਿਤਾ॥ ੧

੨॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਨੀ
ਤਚਾਂ ਲਾਕੇ ਭਾਖਾਇ॥ ਅੰਤ ਤੀਤਿ ਭਿਧਿ
ਆਈ॥ ੩॥ ਵੇਹਰਾ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੂਰਤ ਉਠੈ ਨਗ ਚਿਤੁ ਵੈ
ਏਤੀ ਬਾਤਾ॥ ਮੇਖੁ ਭਕੈ ਮੈਕੈ ਹਿਤੁ ਕ
ਉਨ ਸਕਤਿ ਕੈ ਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਪੜ੍ਹਨਾਂ
ਗਾਨਨਾਂ ਸਰਬ ਗਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੀ
ਅਵਲੋਇ॥ ਅਰਥ ਪਰਮ ਕਾਮੀ
ਸੁਕਤਾਇ ਨ ਮਹਿ ਕੁਸਲੀ ਹੋਇ॥

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

ਮੁਕਨਮਹਿਬਾਠਾਲਾ॥੬॥ਹੰਸਰ
 ਮਲਸੰਬੁਧਮਹਿਪਰਬਤਸਿੰਘਾਫਿ
 ਰਾਗਿ॥ਬੀਰਖੇਤਸੇਭੈਤੁਰਗਪੰ
 ਰਿਤਸੁਰਜਨਮਾਗਿ॥੭॥ਕੁਸਟ
 ਮਾਸਜਦਰਮਾਗਿਘ੍ਰਿਤਸੂਲੋਰਗ
 ਮਹਿਦਾਲਾ॥ਅਤੀਸਾਰਗੋਰੁੰਤਜ
 ਹੁਰਿਗਦੁਖਮਈਬਨਟਾਲਾ॥੮॥
 ਕਠਨਸੈਬੀਆਗਦਿਆਮਤੇਲੀਘ
 ਨਤੇਜ਼ਰਜਾਣੀ॥ਪੀਤਘਦੈਦੇ
 ਸਨਾਨਤੇਤਨਮਰਦਨਤੇਬਾਣੀ॥੯॥
 ਜਨਤਾਓਪਨੀਤਾਨਿਪਤਾਬਿਦਿਆ

ਗੁਰਦੇਅੰਨਾਪਾਂਗਧਿਤਾਏਜਗਤੁ ੫੭
 ਮਹਿਜੇਮਾਨਹਿਤੇਧੀਨਿ॥੧੦॥ਜ
 ਨਨੀਸਾਸੁਨਿਪਤਧਿਆਮਿਤਾਧ੍ਰਿ
 ਅਗੁਰਤੀਆਏਪਾਂਚੇਮਾਤਾਜਗ
 ਤਸਮਸੁਰਾਖੀਓਜੀਆ॥੧੧॥ਕਾਟ
 ਨਕੁਟਨਤਪਨਘੜਨਘਟਸੁਵਰਨ
 ਪਰੀਖਿਆਚਾਰਾ॥ਸੁਟਨਸੀਲਕੁ
 ਲਕਹਮਏਪਰੀਛਾਪੁਰਖਾਬਿਚ
 ਰਾ॥੧੨॥ਅਗਾਨਿਰਾਹਿਤੇਰਨਕਟ
 ਨਏਤੀਸਹੈਸਜਾਈ॥ਬੁੰਨਾਸਮ
 ਕੇਚਨਤੁਲੈਏਹਦੁਖਸਾਹਿਓਨਜ

ਇ॥੧੩॥ਬਰਨੇਕਾਰਾਧ੍ਯਮਲਥ੍ਯ
ਮਲਕਾਰਾਧ੍ਯਮਗਿ॥ਨਾਰੀਕਾਰਾਧ੍ਯ
ਵੀਤਪੈਸਤੁਕਾਰਾਧ੍ਯਮਾਭਿ॥੧੪॥
ਭਾਉਚਬਰਨਕੇਘਰਕੋਉਨੀਚਬ
ਰਨਜੋਜਾਇ॥ਦੁਹੁਆਭਿ॥ਮਾਗਤੁਗੁ
ਰਉਸੇਕਿ॥ਮਾਘਾਲਕਾਬਿਰਧਾਇ
॥੧੫॥ਸਤੁਸਿਤੁਚੰਡਾਲਅਰਘਾ
ਤੀਚੋਰਜੁਧਾਇ॥ਜੋਆਵੈਚਲਾਏ
ਸਪਰਸਤੁਮਾਭਿ॥ਮਾਗਤਸੋਇ॥
੧੬॥ਲਛੁਨਨਿਪਚਾਕਰਨਕੇਅਰ
ਨਿਪਕੇਅਧਿਕਾਰਾਜਿਉਚਾਜਾਕੇ

ਰਾਜਪਨਾਬ੍ਰਿਧੋਇਕੁਰਾਗ॥੧੦॥ ੫੮
ਤੁਭੇਰਬੇਰਗਜਪਹੋਮਪਰਾਇ
ਲੋਹੇਇ॥ਅਸੀਰਵਾਰਨਿਤਦੇਇਜੇ
ਰਾਜਪਰੋਹਤਸੋਇ॥੧੦॥ ਚਾਤੁਰ
ਪੀਰਖੁਈਨਪਟੁਕਰੈਜਥੇਕਤਬਾ
ਤਾਪਰਹਾਰਿਚਕੇਜਾਨਈਵਹਿਬ
ਸੀਠਉਸਤਾਰੇ॥੧੧॥ ਸਾਸਤ੍ਰਗੋਸੇ
ਚਾਰਅਤਿਸੁਆਮਿਕੁਗਾਤਿਚਤੁਰਾ
ਇ॥ਹੋਇਕਦੀਮਾਧਿਤਾਮਕੋਸੇਪਾ
ਚਕਾਮਿਸਟਾਇ॥੧੨॥ ਆਪੁਰਬੇ
ਦਅਤਿਅਸਮਹਿਸਭਪ੍ਰਿਅਰਸੀ

੨੫ ੴ ਸਤਗੁਰੁ ਮਾਹਿ ਸੰਤੁ ਗੁਰਿ
 ਨਰਸੂਪ ਕਾਰ ਕਹਿ ਸੋਇ ॥ ੨੧ ॥
 ਇਤਨੀ ਗਾਨੀ ਤਚਾਣਾ ਕੇਭੁ
 ਖਾਇਆਂ ਚਤੁਰ ਬਾਧਿ ਆਇ ॥ ੪
 ॥ ਵੇਰਗਾ ॥ ਖਿਬ ਮਜਿਵ
 ਵੈਰਿ ਜਨ ਕੋ ਪੁਨਰੋ ਬਾਂਧਣ ਆਪੀ ॥
 ਅਸੁ ਮੇਧਣੁ ਲੁਸੈ ਲਪੈ ਅਰਸੁ ਸ
 ਟਪਰਤਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤੁ ਸਾਸਤਨ ਮ
 ਧਿਨਿ ਪੁਨਤਾ ਬਚਨ ਚਤੁਰ ਬਾਧਿ ਮਾ
 ਨਾ ਬੀਚਾਰੀ ਮੇਲੀ ਸਬ ਨਿਵਹਿ
 ਲੇਖ ਕਪਰਧਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਤਨਿ ਕੁਸਿਤ

ਸਿਉਮਿਤ੍ਰਾਈਤਾਜਿਕੁਰਾਜਕੋਰਾ ੫੯
 ਜਾਮਿਖਿਆਤਾਜੁਕੁਮਿਖਕੀ
 ਤਾਜਿਕੁਨਾਰਿਕੋਰੁਜਾਜਿ॥ ੩॥ ਦੁਖ
 ਕੁਰਾਜਤੇਪ੍ਰਜਾਕੋਦੁਖਕੁਮਿਤ੍ਰਤੇਮਿ
 ਤ੍ਰਾਦੁਖਕੁਨਾਰਿਤੇਕੰਤਕਉਦੁਖ
 ਕੁਮਿਖਕੁਰਾਗਉਤਾ॥ ੪॥
 ਅਥਬੀਸਸਿਖਿਆਰਾਜਾਕੋਵਰ
 ਨੀਆ॥ ਵੇਰਾ॥ ਕੇਰਗਰ
 ਪਥਸੁਆਨਥਕੁਰਕੁਟਥਾਇ
 ਸਜਾਨਾ॥ ਇਨਖਟਕੋਰਾਨਬੀਸ
 ਪਰਗਲੈਸੁਨਿਪਸੁਗਰੀਆਨ॥

੫॥ ਛਪੈਛੰਦ॥ ਕੇਹਰਤੇਗੁਨਏ
 ਕਏਕਗੁਨਬਕਤੇਲੇਵੈ॥ ਕੁਰਕਟਤੇ
 ਗੁਨਚਾਰਤੀਨਗਰਪਪਤੇਲੇਵੈ॥
 ਬਾਇਸਤੇਗੁਨਪਾਂਚਸਦਨਤੇਖ
 ਟਗੁਨਆਨੇ॥ ਗਜਨੀਤਕੇਈ
 ਚਰੀਤਿਅਹਿਚਲਕਬਖਾਨੇ॥
 ਅਹਿਸਿਖਿਆਈਸਜੁਹੈਕਹੀ
 ਜੈਨਿਪਾਇਨਹਿਅਮਲੁਕਰੇ॥
 ਸੋਸਕਲਸਤੁਜੀਤੈਜਗਤਕਾਨਨ
 ਕਾਰੂਕੀਧਰੈ॥ ੬॥ ਅਥਕੇਹਰਗੁ
 ਨਾਦੇਹਰ॥ ਕਾਰਜਛੋਟਾਕੈ

ਬਡਾਹੋਇ ਸੁਕਰਹੀਲੇਇ॥ਜਿਉ ੬੦
ਕੇਹਰਨਿਰਮਾਲਸੀਮ੍ਰਿਗਕਉਜਾ
ਨਨਦੋਇ॥੨॥ ਅਥਗਰਧਬ
ਗਨਾ॥ਦੋਹਰਾ॥ ਜੀਤੁਤਿਸਨਸਿ
ਰਪਰਸਹੈਬਾਬੇਭਾਰਚਲਾਇ॥ਸੰ
ਤੋਖੀਠਾਗਾਚਰੈਗਰਧਬਤੀਨਸੁ
ਭਾਇ॥੩॥ ਅਥਸਦਾਨਗਾਨਾ॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਆਮਿਭਗਤਿਚੇਤਨ
ਚਤੁਰਅਯਪਨੀਰਬਲਵਾਨ॥
ਖਾਇਨਬਹੁਤਸੰਤੋਖਸੈਅਹਿਖ
ਟਗਾਨਹੈਸਦਾਨ॥੪॥ ਅਥਬ

ਗੁਨਾ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਸਕਲਸ
ਮੇਟਵੈ ਬਕਾਜਿਉ ਰਾਖੈ ਧਿਆਨਾ॥
ਸਮਾਪਾਇ ਚੁਕੈ ਨਹੀ ਸੇਰਾ ਜਾ ਬੁਧਿ
ਮਾਨਾ॥ ੧੦॥ ਅਥ ਕੁਰਕਟਗੁਨਾ॥
ਦੇਹਰਾ॥ ਸੁਧੋਇਉ ਠਿਪ੍ਰਾਤ ਕੇ ਬਾਂ
ਧਵਲੇਇ ਬੁਲਾਇ॥ ਤੀਅਸੇ ਮਿਲ
ਭੋਜਨ ਕਰੈ ਕੁਰਕਟ ਚਾਰ ਸੁਭਾਇ
॥ ੧੧॥ ਅਥ ਵਾਇਸਗੁਨਾ॥
ਦੇਹਰਾ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਵਿਸਦਾਸਾਥਿ
ਨਗੁਰੁ ਮੈ ਥਨੀ ਧੀਰਾ॥ ਕਲਾਸ ਮੈ
ਸੰਗਾਹਿ ਕਰੈ ਕਾਕਪਾਂਚੁ ਨਈਰ

੭ ॥੧੧॥ ਅਰਥਪਰਮਸੰਤਾਪਿਮਨ ਏ ੧
 ਅਰਕਾਦੁਸਟਠਾਰਿਤਾਮਿਥਨ
 ਮਾਨਾਪਮਾਨਏਪ੍ਰਗਟਿਨਕਰਤ
 ਬਾਚਿਤਾ ॥੧੩॥ ਇਤਸ੍ਰੀ ੦
 ਜਨੀਤਚਾਲਾਕੇਭਾਖਾਏਅੰਗਜਪ
 ਰਖਪੰਚਮੋਪਿਆਈ ॥੫॥
 ਵੇਹਰਾ ॥ ਦੁਇਦਿਜਦੁਇਨਿਪ
 ਦੁਇਅਗਨਿਸਭਦਿਪਤਦੁਇਥੈ
 ਲਾ ॥ ਇਨਕੇਬੀਚਨਜਾਈਐਪਹਿ
 ਦੁਖਦਾਇਕਗੋਲਾ ॥੬॥ ੧॥ ਗਜ
 ਸਹਸ੍ਰਪੈਰਾਥਸੀਸਿੰਗੀਤਜਦਸ

ਹਾਥਾ ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਤਾਜੀ ਦੇ ਸਕੋਰ
 ਹਾਥ ਪਰਿਮਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਗਜ ਅੰਕੁਸ
 ਸੋਹੇ ਤਵ ਸਿਤਾ ਜਨ ਸਾਥਿ ਤੁਰੰਗਾ ॥
 ਸਿੰਗੀ ਬਸਿ ਹੁਇ ਚ ਬਤੇ ਦੁਰਜਨ
 ਪੜਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਵਿਰਿਅਾਰੀ
 ਅਨ ਅਹਾਰ ਪਨ ਅਰਪੰ ਚ ਮਾਥਿ
 ਹਾਗਾ ਇਨ ਮਹਿਲਾ ਜਨ ਚਾਹੀਐ
 ਕਰੇ ਸੁਮੁਗਾਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿਧ
 ਅਭਿਖਪੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੁਨ ਮੈਥਨ ਘਰਿ
 ਸਟਾਇ ॥ ਕੁਸੁਤ ਕੁਕਰ ਮਕੁਭਗਤ
 ਏ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨ ਕਰਹੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ੫ ॥

ਆਚਾਰੀਸੰਤਖਸੰਜੋਏਕਾਗਰ ੬੨
ਚਿਤਾ॥ਇਨਕਾਜੈਸਾਹੈਨਹੀਪਲੇ
ਬੁਕਉਨਿਤਾ॥੬॥ਜਲਪੁਗਨਸਰ
ਵਰਜਹਾਤਹਾਂਹੀਸਚਲਜਾਹੀ॥ਬੁ
ਗਵਾਨਦਰਬੀਸਬੇਗਾਨਜਨਜਾਇ
ਸੁਹਾਹੀ॥੭॥ਅਤਿਸੁਪੇਨਹਿੰਦੀਜੈ
ਬਛੁਬਟੇਛਮਨਮਾਹੀ॥ਸੁਮੀਲਕ
ਰੀਕਾਟੀਜੈਟੇਛਕਾਟਤਨਾਹੀ॥੮
॥ਅਤਿਕੋਮਲਨਹਿੰਦੀਜੈਬਛੁ
ਕਟੇਛਬਿਵਹਾਰ॥ਜਿਉਕੇਲੇਕੇ
ਛੁਲਾਮਿਟਉਖਰਤਲਗੈਨਬਾਗ॥

੯॥ ਅਰਥਕੁ ਮਾਈਐ ਪਾਈਐ ਬ
ਦੈ ਦਾਨ ਤੈਸੇਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕੁ ਪਤ
ਫਾਗੋ ਕਾ ਛਤ ਮੀਰੋਇ ॥ ੧੦॥
ਜਿਸ ਮਾਨਸ ਕੇ ਅਰਥ ਹੋਇ ਸਕਾ
ਪੈਸੁ ਕੋਇ ॥ ਜੇਈ ਸਭ ਤੇ ਹੋ ਬਡਾ
ਜਗ ਮਹਿ ਜੀਵਤ ਸੇਇ ॥ ੧੧॥ ਅੰ
ਰਥ ਜੀਨ ਅਰਦਾਨਾ ਬਿਨ ਅਲਪ
ਬਾਧਿ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ਨਸਟ ਹੋਤ ਉਨ ਕੀ
ਜਿਨਾ ਜਿਉ ਕੀਖ ਮਾਰਿ ਤੁਭਾਨਾ ॥
੧੨॥ ਅਰਥ ਪੂਜੀਐ ਜਗਤ ਮ
ਹਿ ਦੇਹ ਪੂਜੀਐ ਨਾਰਿ ॥ ਸੇਸਟ ਹੈ

ਚੰਡਾਲਜਗਪਨਪੈਜਿਹਘਰਿਮਾ ੬੩
 ਧਿ॥੧੩॥ ਇਤਸ੍ਰੀਗਜ
 ਸੀਤਚਾਣਾਕੇਰੁਖਾਇਆਂਖਸਟ
 ਮੋਖਿਆਇ॥੬॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਦਰਿਦ੍ਰਜੀਤੈਵਿਰਖਕਰਆਉਯੋ ०
 ਗਤਿਦੇਤ੍ਰਾ॥ਵਿਰਿਆਕਰਜੀਤੈਸ
 ਭਾਪਨਕਰਨਾਰੀਬੜਾ॥੧॥ਮਧੁਛ
 ਤਾਬਾਮੀਦਰਬਸੁਕਲਪਾਖੋਕੇਠ
 ਰਾ॥ਬਛਤੇਬਛਤੇਬਛਤੇਹੈਜਿ
 ਉਪਰਨੀਮਹਿਇੰਰਾ॥੩॥ਕਾਮਮੇਖ
 ਵਿਰਿਆਅਰਥਲੀਘਨਪਰਬ

ਤਜਾਹਿ॥ ਪੀਰੇ ਪੀਰੇ ਹੋ ਤੈਏ ਪਾਂਚੇ
 ਨਗਮਾਹਿ॥ ੩॥ ਬਡੀ ਪੀਰੀ ਤਾਈਇ
 ਪੈਰੀ ਸਕੈ ਪਨਕੀ ਬ੍ਰਿਧਾ॥ ਸਦਾ ਧਰ
 ਮਇਛਾਰੈ ਦੁਹੈ ਪਰਮਕੀ॥ ਸਿਧਾ॥ ੪
 ॥ ਦੁਰਜਨ ਕੇ ਰਖੇ ਸਤਾਜਿ ਸਾਧ
 ਸਮਾਗਮ ਚਿਤਿ॥ ਪੁੰਨ ਕਰੈ ਚਿਨਰੈ
 ਨਿਮਹਿ ਜਾਨੈ ਦੇਹ ਅਨਿਤਾ॥ ੫॥ ਰੂ
 ਪਾ ਬਿਨਾ ਸੈ ਨਾਰਿ ਕਰਿ ਤਪਾਹਿ ਬਿਨ
 ਸੈਭੋਧਾ॥ ਦੁਰਚਰਿਤ ਨਾ ਸੈ ਗਵਨ
 ਅਉਰ ਲੋਕੁ ਤੇ ਬੋਧਾ॥ ੬॥ ਪੁਤ੍ਰ ਵ
 ਤੀ ਪਤਿ ਵੀਖਿ॥ ਮਾਮਰੁ ਪਤਿ ਬ੍ਰਿਤਾ

ਵਿ३॥ਤਿਸਕਾਜੀਵਲਸਫਲਾਜ ੬੪
 ਗਾਜਿਯਚਿਨਗਰਿਬਾਚਿ੩॥੭॥
 ਪਤਿਅਗਰਿਅਮਮਹਿਯੋਇਨਿਤਰ
 ਤੁਰਬਾਧਿਮਿਠਬੋਲਾ॥ਵਹਿਨਾਰੀ
 ਮਾਕੇਰੈਜੈਸੀਰਤਨਅਮੋਲਾ॥੮॥
 ॥ਨਗਰਿਵਿਰੂਪਾਖੀਮਲਾਤਉਤ
 ਰਦੇਵੈਬਾਹਿ॥ਤਿਜਨਰਕਉਕਛੁ
 ਸੁਖਨਹੀਜਗਮਹਿਜੀਵਲਬਾ
 ਰਿ॥੯॥ਦੇਵਸਾਧਾਰੇਨਰਗਤਿ
 ਵਸਿਅਉਰਅਰਥਵਸਿਅਹਿ॥
 ਪੀਤਿਤਵਸਿਪਰਥਾਵਕੇਰੈਕਰਿ

ਜਾਨੈ ਤਾਹਿ ॥੧੦॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀਗਾਜਨੀਤ ਚਾਣਕਾ ਕੇਰੁ

ਖਾਇਆਂ ਰਾਜਨੀਤ ਸਪਤਮੇਧਿ

ਅਯੋਗਿ ॥੧॥ ਦੇਹਗਾ

ਉਚਹੋਤਵਾਸਿ ਬਿਨੈਕੇ ਅਲਪ

ਦਾਨਤੇਨੀ ਚਾਸੁਰਭੇਦਤੇਹੋਤਵ

ਸਿਸਮੈਪਰਾਕ੍ਰਮਬੀਚਾ ॥੧॥

ਗਨਿਨਤਿਪਤੈਈਪਨੈਸਮੁਦ੍ਰ

ਨਸਰਤਨਪਾਇ ॥ ਨਾਰਿਨਤਿਪ

ਤੈਨਰਨਤੇਕਾਲੁਨਸ੍ਰਿਸਟਹਿਖਾ

ਇ ॥੩॥ ਮਾਗੇਦੇਤਨਬਡਾਕਛੁਤ

ਉਭੀਬਡਾਕਯਾਇ। ਨਾਂਤਕਟੇਤੇਨੁ ੬੫
 ਰਦਕੀਬਡਿਆਈਨਘਟਾਇ। ੩
 ॥ ਬੋਡੇਲਗੈਬਡਕਾਜਕਉਜਉਨ
 ਜੋਇਨਘਟਾਇ। ਪਰਬਤਸੇਭਿ
 ਰਨਹਘਟੈਜਿਉਗਜਦੰਤਤੁਗਾਇ।
 ੪॥ ਅਨਪੁਡੀਕੀਗਾਤਿਨਹੀਸੁਰ
 ਗਬੀਚਨਹੀਠਉਗਾ। ਜਿਉਕਿਉ
 ਸੁਤਉਪਜਾਈਐ। ਏਆਹਾਕਰ
 ਏਅਉਗਾ। ਪਾ। ਭਵਨਸੁੰਨਅਨਪੁ
 ਡਕਾਬਾਂਪਵਕਾਪਰਦੇਸਾ। ਹਿਦ
 ਸੁਨਹੈਮੂੜਕਾਰਗਿਨ੍ਹੀਕਾਭੇਸਾ।

੬॥ ਅੰਤਰਮ੍ਰਿਦਥਾਗਰਿਕਠਨ
ਉਤਮਾਜਿਉਨਲੀਏਗਾਥਾਗਰਿ
ਮ੍ਰਿਦਅੰਤਰਿਕਠਨਨੀਠਪੁਰਖੁ
ਜਿਉਬੋਗ॥੭॥ ਸੁਰਨਯੀਬਿਦਿ
ਆਨਹੀਨਹਿਪੰਡਿਤਾਜਿਹਤਾਤ॥
ਤਿਸਕੇਕੁਲਾਮੀਧਿਆਰਹੈਜਿਉ
ਅਮਾਦਸਿਰਾਤਿ॥੮॥ ਦਿਨਕਾ
ਦੀਪਕਸੁਰਹੈਨਿਸਕਾਦੀਪਕਠ
ਦਾਦੀਪਕਧਰਮਾਤ੍ਰਿਲੋਕਿਕਾਕੁ
ਲਕਾਦੀਪਕਨੰਦ॥੯॥ ਸਿੰਘਨ
ਕੇਸੁਤਏਕਹੈਸੁਖਸੇਵਤਵਹਿਨੀ

ਠਾਗਦੀਕੇਸੁਤਬਹੁਤਹੈਭਾਰ ੬੬
 ਉਠਾਵਤਪੀਠਾ॥੧੦॥ਜਿਸਤੇਕੁ
 ਲਸੁਖਪਾਵਈਏਕੈਭੁਲੇਸਪੁਤਾ॥
 ਦੇਹਿਸੋਗਸੀਤਾਪੈਜੇਬਹੁਤੇਬੁਰੇ
 ਕਪੂਤਾ॥੧੧॥ਇਸਟਾਮਿਤਥਾਂਪਵ
 ਸਕਲਅਉਰਹਿਤੁਜੇਅਗਿਆਜਿਹ
 ਜੀਵਤਏਤੇਜੀਅਹਿਪੀਨਜਨਮਹੈ
 ਤਾਗਿਆ॥੧੨॥ਪਸੁਭੀਅਪਾਪੇਟਭੁ
 ਰਖਾਵਤਹੈਜਗਮਾਗਿਆਜਨਮਸਫ
 ਲਹੈਤਿਨੇਕਾਜੇਖਵਾਇਕੈਖਾਗਿਆ॥
 ੧੩॥ਜੇਪਰਮੀਗੁਲਵਾਨਹੈਤੇਜੀ

੩੩
ਵਤ ਜਗਮਾਹਿ॥ ਅਠਲਾਜਨਮਜ
ਗਤਿ ਨਹੁ ਕਾਜਹਾਂ ਪਰਮਗੁਨਨਾਹਿ
॥੧੪॥ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਕੀਰਸ ਵਤੀ
ਸਤੀ ਸੁੰਦਰੀਤੀਆ॥ ਭਾਗਵਤੀਜ
ਹਲਛਮੀਸਠਲਾਜਨਮਤਿਹਜੀ
ਆ॥੧੫॥ ਪਰਜਸਕੀਪਾਵਕਾਬਿਖੈ
ਕੁਸਮਹੋਤੈਂਤੀਚਾ॥ ਤਾਂਤੇਨੀਚਕਰਤ
ਹੈਂਪਰਅਪਜਸਕੀਕੀਚਾ॥੧੬॥ ਤੁ
ਹੰਗੇਨੇਜੀਤੇਨਗਰਗੀਪਰਬੇਨੇਬੇ
ਦਾਪਰਨਾਗੀਕੁਲਾਨਾਰਿਕਉਜਾ
ਮਾਤਾਸੁਤਖੇਦਾ॥੧੭॥

ਅਗਨਿਹੋਤ੍ਰਫਲੁ ਬੇਦਹੈ ਬਰਤਸੀਦੁ
ਲਫਲੁ ਅਗਨਿ। ਭੋਗ ਦਾਨ ਕੇ ਫਲੁ
ਕਰੇਗਤਿ ਸੰਤੁਤੁ ਹੋਰਾਗਿ॥੧੮॥

ਇਤੁ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਨੀਤਿ ਗ੍ਰੰਥ
ਚਾਲਾਂ ਕੇ ਭਾਖਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੋਖਿ
ਇ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਬੁਧਿਵਤੀ ਪਰਵਾਨੈ ਕਰੈ ਜੁਪਕਉ
ਪਕਾਗ। ਨਸਟ ਬੁਧਿਹੈ ਤਿਨੈਂ ਕੀਜ
ਪਹਿਨਹਰਿ ਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ ਨਿਰਮ
ਲ ਬੁਧਿਹੈ ਤਿਨੈਂ ਕੀਜੈ ਜਪਤੇ ਹਰਿਨ
ਮਾਸੇ ਭਾਖਾਵਹਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਅ

ਰਰਗਗਸਨਮਾਨ॥੧॥ਬੁਜਨਵ
ਰਤੇਪ੍ਰਥਮਹੀਦੇਸ਼ੀਜ਼ਿਸਨਨਾਮਿਤਾ॥
ਸਰਗਾਨਿਸਸੈਜਾਤਿਪੈਕਰੈਨੇਮ
ਪਹਿਨਿਤਾ॥੩॥ਕਾਲਾਮ੍ਰਿਤੁਵਿਗ੍ਰ
ਹਿਕਰੈਕਾਲਸਤ੍ਰਕੇਨਾਸਾ॥ਕਾਲ
ਥੇਪਪੀਡਿਤਕਰਹਿਕਾਰਨਕਾਰਜ
ਆਸਾ॥੪॥ਕਾਲਾਸ੍ਰਿਸਾਟਿਉਤਪ
ਤਿਕਰੈਖਪੈਕਾਲਵੇਮਾਹਿ॥ਸੇਵੈ
ਜਾਗੈਕਾਲਮਹਿਕਾਲੁਛਾਡਤਾ
ਨਾਹਿ॥੫॥ਕਾਲਪਾਇਸੁਰਨਰ
ਅਸੁਰਨਗਾਲੈਕਸਤੁਜੀਵਾ॥ਕਾ

ਲਪਾਇਓਪਾਤਿਖਪਤਿਕਾਲਜ ੬੦
 ਗਤੋਵੇਸੀਵਾ ॥ ੬॥ ਕਾਲਜਗਤੋਵੇ
 ਰਸਮਤੋਜਗਕਉਕਲਪਤਕਾਲ ॥
 ਰਗਿਨਾਨਜੋਗਤੀਕਾਲੁਪੈਕਾਲ
 ਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਗਾਂਰਗਜੋਗਸੀ
 ਤਾਪਮੈਰੇਸਾਂਤਰਗਤਿਗੀਨਾਇ
 ਨੋਕੇਰਰਸਮੁਹਿਦਕਾਜੈਸੇਜਲਕ
 ਉਮੀਨਾ ॥ ੭॥ ਤਨਸੁਗਿਪਾਪ੍ਰਿਅਥ
 ਰਨਅਰਸਾਨੀਥੋਗਧਾਇ ॥ ਨਿਤ
 ਕਰਤਾਇਸਨਾਜੋਵਹਿਰੇਵਤਾ
 ਸੁਭਾਇ ॥ ੮॥ ਮਾਨਪਰਮਨੀਸਦ

ਜੋਧਰਮਸਦਾਰਿਵਮਾਗਿ॥ ਪ੍ਰਿਤਿ
 ਬਰਧਨੀਨਾਰਿਵਹਿਜੋਪਤਿਸੇਵਾਮਾ
 ਹਿ॥ ੧੦॥ ਉਤਮਕੁਜਨਜੋਕਰੈਪਤਿ
 ਕੀਇਛੁਕਾਗਾਸਦਾਪੀਆਕੀਭੁਗ
 ਤਿਮਹਿਭੁਗਿਵਾਨਵਹਿਨਾਰਿ॥ ੧
 ੧॥ ਅਪਨੇਪੁਰਖਹਿਛੁਗੁਕੈਅਉਰ
 ਪੁਰਖਪਹਿਜਾਇ॥ ਅਪਨੀਇਛੁ
 ਸੋਰਸੋਈਭੁਗਾਨੀਕਯਾਇ॥ ੧੨
 ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਰਾਜਨੀਤਭੁਖ
 ਚਾਣਕੇਕਿਥਨਵੰਮੋਧੀਆਇ॥ ੧੪
 ॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਹੈਗੈਲੋਹਾਕਾਠ

ਜਲਨਰਤਿਮਾਘਾਂਸਪਖਾਨਾਜੇਕੁ ੬੬
 ਛਾਇਹੈਜਗਤਮਹਿਸਤੁਮਹਿਜੀਤ
 ਰੰਗਨਾ॥੧॥ ਭੇਖਦੇਖਤਹਿਭੁਲੀ
 ਜੈਜਗਨਗਨਕੇਨਾਮਾਜਿਉਘੰਟੇ ॥
 ਗਲਿਗਉਕੇਦੁਪਾਥਿਨਾਕਿਹਕਾ
 ਮਾ॥੧॥ ਘਾਪਿਵਾਨਮਹਿਗਨਅਨੇ
 ਸਠਮਹਿਅਗਨਅਨੇਕਾ॥ ਸਹਸ
 ਮੁਕਤਕਉਛਾਤੀਜੈਚਤੁਰਰਾਖੀਜੈ
 ਏਕਾ॥੨॥ ਸਿਰਿਛਾਤਾਭੈਮੇਹਕਾਕੰ
 ਟਾਜੂਤੀਪਾਇ॥ ਕਹਾਂਸਤੁਭੈਚਤੁਰ
 ਕਉਜਾਮਹਿਲਾਖਉਪਾਇ॥੪॥

ਆਲਸਾਕਰਨਬਾਤੁਤਾਜਿਤੁਠ
ਬੋਲਤੇਨਾਹਿ॥ਜੋਆਪਤੇਨਹੋਵਈ
ਸੋਸਿਆਨੇਨਕਹਾਹਿ॥੫॥ਆਲ
ਸਤੁਠਕੁਪੁਰਖੁਹਿਤੁਆਤਮਘਾ
ਤੀਕੂਰਾ॥ਮਦਜੁਆਪਰਨਾਰਿਗਤਿ
ਸਾਤੈਤਜੀਅਹਿਦੁਗਿ॥੬॥ਕੁਪ੍ਰਿ
ਦਕਾਮਿਤ੍ਰਕੁਭਾਰਜਾਤਜਾਪੁਕਦੇਸ
ਕੁਰਾਜਾ॥ਕੁਸਨਬਾਧਕੇਦੇਖਕੈਦੁ
ਗਿਇਨਪੁਤੇਭਾਗਿ॥੭॥ਗਜਪੁਨੀ
ਜੀਗੀਤੁਰਗਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਸੁਤਾਗਾਂਏ॥
ਅੰਤਸਪੁਰਗਜਾਨਾਠਲੈਇਨਕੈਨਿ

ਕਟਿਨਜਾਇ॥ ੮॥ ਚਾਤੁਰਕਰਤ ੨੦
ਨਬਡਨਾਸਿਉਤੁਗਰਾਅਉਗਬਰੇ
ਧਾ॥ ਬਡੀਨਦੀਮਹਿਪੈਠਕੈਪੈਰੇਸੇ
ਅਨਬੇਧਾ॥ ੯॥ ਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਸਾਚੀ
ਕਰਹਿਅਰਦੁਖਹਰਹਿਬਦਿਤ॥
ਬਾਵਨਅਛਰਮੈਕਹੇਦੋਨੋਅਛਰ
ਸੁਧਾ॥ ੧੦॥

ਇਤਸ੍ਰੀਗਾਜਨੀਤਚਾਲਾਕੇਭਾਖਾ
ਇਅੰਦਸਮੋਪਿਆਇ॥ ੧੦॥ ਵੇ
ਹਰਾ॥ ਮੀਤਨਾਸਿਉਤੁਗਰਾ
ਬੁਰਾਬੁਰਾਦੁਸਟਕਾਸੀਗਿਆਅਰ

ਅਹਿਸਟ ਦੇਖ ਨਬੁਰਾਤੀ ਨੇਤਜਹੁਕੁ
ਦੰਗਾ॥੧॥ ਵਿਦਿਆਵਿਖਿਆਨ
ਬਿਆਸਕੇਅਉ ਜੀਰਨਾਬਿਖਰੇ
ਜਾਗੋਸਟਿਬਿਖਰਾਰਿਦ੍ਰੁਕੇਤ
ਹੁਨਿਬ੍ਰਿਧਕੋਰੇਜਾ॥ ੨॥ ਏਕਸਮੈ
ਉਪਜਤਨਹੀਏਕਨਾਖਿਅਤਾਇਕ
ਜਾਤੀ॥ ਬੇਗਬ੍ਰਿਛਕੇਪੇਡਮਹਿ
ਜਿਉਕਾਂਟੇਛਾਪਾਤੀ॥ ੩॥ ਜੋਗੀ
ਮੰਤ੍ਰੀਰਾਜਕੁਲਾਨਖਰਦਕੁਚਅ
ਉਨਹਿ॥ ਬਾਨਕ੍ਰਮਦਸੇਭੁਤਨਹੀ
ਏਅਠਪਰਕਾਰਾ॥੪॥ ਪਾਨਸੁਪ

c ਰੀਹਿਸਨਿਪਹੋਗੈਸਿੰਘਸਪੁਤਾ॥ਜਿ ੨੧

ਉਜਿਉਪਰਕੁਹਿਸੰਚਰਹਿਤਿਉ
ਤਿਉਆਧਿਕਅਕੂਤਾ॥੫॥ਪੂਰਬ
ਜਨਮਦੀਏਹੁਤੇਪਨਵਿਦਿਆਗੇ
ਦਾਨ॥ਸੇਆਗੇਰਉਰਤਾਫਿਰਹਿ
ਕਰਤਪਰਮਕਾਲਿਆਨ॥੬॥

ਦੇਨਾਲੇਨਾਪੁਛਨਾਕਹਨਾਗੋਪਸੁ
ਨਾਇ॥ਖਟਲਖਨਦੇਹਪ੍ਰੀਤਿਕੇ
ਭੋਜਨਖਾਇਖਵਾਇ॥੭॥

ਇਤਸ੍ਰੀਗਾਨੀਤਚਾਲਾ
ਕੇਹੀਥਤਾਖਾਇਅੰਏਕਾਰਸੇਧਿ

१८ भाग ॥ ११॥ देहरा ॥

नदी नदी सिंगी सरपसस
अगति निपतारि ॥ आठगु
दिउघारगविआरगीगैआधु
समागि ॥ १॥ निपघेसदाजाचे
कअगतिघालमुकरमकाल
॥ यरदुपकेजाततुनगीसोते
करमजदाला ॥ ३॥ कीतिगादी
जैसुबलपाहिपुत्रगिदिरिआ
घीचा ॥ मित्रपिरीजैपरममहि
सइहिकारजनीचा ॥ ३॥ कथ

ਲਮ੍ਹੁਕੁ ਕਾਲਾ ਸਰਪ ਕਾਲਾ ਬ੍ਰਾ ੭੨
 ਹਮਦ ਦੇਖਾਇਨ ਚੁੰਕਾਇਤ ਬਾ
 ਰਕਿ ਆਨਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਬਿਸੇਖਾ॥
 ਖਾਜਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਾਹੈ ਸਰਾਤੁ
 ਸਿਉ ਬਿਅਧਿ ਵਹਾਗਿ॥ ਤਹਾਂ ਪ
 ਰੇਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਐ ਜਹਾਂ ਮੀਤ ਕੀ ਨਹਿ
 ॥੫॥ ਦੇਹਾ ਛੇਰਾ॥ ਬੁਰਾਛ
 ਡਾਢੇ ਭੁਲਾ ਕਰਾਵੈ॥ ਦੇਖ ਛਪਾਵੈ
 ਗੁਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਅਪਦਾ ਮਾਹਿਛ
 ਭੈ ਨ ਜਾ ਮੀਤਾ॥ ਭੀਰ ਪਰੇ ਦੀਜੈ ਸੁਪਦਿ
 ॥੬॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ਜਉ ਸਰਵੈ

ਸਜਾਤਾਲਥੈ ਤਉ ਆਧਾਰਿ
 ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਮਹਿ ਵਰਤੇ ਤਥੈ
 ਸੇ ਮਾਨਸ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਥੀਰੁ
 ਨ ਮੋਰੇ ਰਬ ਮਾਨਸੀ ਸਗਲੇ ਦੇ
 ਵਾਧੀਨਾ ਤਾਂ ਤੇ ਰਹੈ ਸੰਤੋਖਾਸਿ
 ਉਜੇ ਮਾਨਸ ਪਰਥੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਦੀ
 ਆਨੁ ਸਗਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਕੇ ਸੋਮਿ
 ਲੈ ਸੁਆਇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਹੁ ਗਾਉ ਕਾ
 ਮਿਲੈ ਮਾਤ ਕੇ ਧਾਇ ॥ ੪ ॥ ਇਤ
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਠਾ ਕੇ ਰਾਜਨੀਤ ਰਾਖਾਇਆਂ
 ਦੁਆਰ ਸੋ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਜਨਮਜਨਮਮਾਨੁਖਕਾਹੁਤਾਜੁ ੭੩
ਕਹੁਆਉਆਸਾਸਿਪੜਤੇਤਪ
ਦਾਨਕਾਆਥਿਹੋਵਤਪਰਕਾਸਾ॥
੧॥ ਪਰਬਤਮਹਿਬ੍ਰਮਲਾਬੁਲਾ
ਮਿਲੇਬਾਂਤਰਨਸਾਬੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਲੇ
ਕਬ੍ਰਮਲਾਬੁਰਾਸਠਸੇਜਨਮਅ
ਕਾਬੀ॥ ੨॥ ਸਤਸਾਂਤਿਕਰਲਾਸਹ
ਲਖਰਮਾਗਿਆਨਵੈਰਾਗਾ॥ ਯਾ
ਹਿਅਪਰਮਕੇਨਾਸਕਰਜਿਉਕਾ
ਸਟਕੇਅਗੀ॥ ੩॥ ਸਾਂਤਿਆਹਿਸਾ
ਦਾਨਤਪਸੀਲਜੇਗਵਈਰਾਗਾ॥

ਆਠਚਿਹਨਯਹਿਧਰਮਕੇਰਮਸ
ਮੇਤਵਤੁਭੁਗੀ॥੪॥ਸਾਂਤਿਸੇਰ
ਤਪਦਾਨਜਤਕਰਲਾਂਅਗਨਿਰ
ਲੇਭੁ॥ਸਾਂਤਿਲਛੁਨਪਰਮਕੇਧਰ
ਮੀਜਨਰੀਸੇਭੁ॥੫॥ਬੁਧਿਵਾਨ
ਚਿਤਵਤਪਰਮਨਹਿਚਿਤਵਤ
ਆਗਾਰ॥ਜਨਮਸਾਥਿਆਗਾਰ
ਕਾਵਿਧਕੀਨੋਥਿਵਹਾਰਿ॥੬॥
ਰਾਜੋਰੇਗਸੀਪਤਸਕਲਸੁੰਦਰ
ਤਾਪਾਂਤਿਤਾ॥ਆਯੁਥੀਧਆਰੇ
ਗਤਨਆਠਪਰਮਫਲਾਮੀਤਾ॥

॥ ਦੁਰਗਾਤਿਨਾਜੈਸੀਲਿਤੇਵਿਰਿ ੭੪

ਅਤੇਆਰਿਆਨਾਭੈਨਾਸੈਭਾਵ

ਨਤੇਦਾਰਿਦੂਕੀਨੇਦਾਨਾ॥੫॥ਬਿਭੁ

ਉਨਾਬਿਭੁਨਸਕੀਰਾਬਿਭੁਜੀਵਤਰਹੈ

ਨਕਾਇ॥ਤਾਂਤੇਧਰਮਨਛਾਡੀਜੈ

ਅੰਤਸਹਾਇਕੋਹਾਇ॥੬॥

ਇਤਸ੍ਰੀਰਾਜਨੀਤਚਾਲਾਕੇਭੁ

ਖਾਇਆਂਤਿਰਿਸਮੋਪਿਆਇ

॥੧੨॥ਦੇਹਗ॥

ਅਲੰਕਾਰਪਟਾਬਿਨਾਜੋਭੋਜਨ

ਘ੍ਰਿਤਤੇਯੀਨਾ॥ਭਾਵਯੀਨਮੈਬਨਕ

ਹੈ ਸੁਗਾ ਬਿਨ ਗਾਨ ਮਲੀਨ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਮਾ ਜਿ ਸਕਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਪਿਤਾ
 ਪਾਜੈ ਬੀਗਾ ਸੇਤੀ ਹੋਇਆ ਕਾਲ
 ਵਸਿਲ ਗੋਮ੍ਰਿਤ ਕੇਤੀ ਗ ॥ ੨ ॥
 ਹੋਮ ਮੰਤ੍ਰ ਦੁਖਾ ਹਮ ਦੁਰਾਜਨੀ
 ਤਛਲੁ ਰਾਜਾ ਨਾਰਿ ਰੋਗ ਫਲ
 ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਏ ਬਰਤ ਸੀਲ ਫਲ ਬਾਜਾ ॥
 ੩ ॥ ਚਰਚਾ ਪੰਡਿਤਾ ਸਿਉ ਕਰੈ ਰ
 ਪੈ ਬਡ ਨ ਕੈਸੀ ਰੀਆ ਸੁਰਜਨਾ ਸਿਉ
 ਮੈਤ੍ਰੀ ਕਰੈ ਦੁਖ ਤੇ ਰਹੈ ਮਭੀ ਗ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਕੁਲ ਚਾਰੀ ਨਰਉ ਦਮੀ ਪੀਰਜ

ਕਰੈ ਜੁ ਕੋਇ। ਤਹਿ ਨ ਛਾਡੈ ਲਛ ੨੫
ਮੀਸਰਾਸਹਾਇ ਕੋਹੇਇ। ਪਾਰੀ
ਧਰਥਾ ਵਿਦਿਆ ਸੁਰਸਾਹਿਤ ਪਾ
ਨਾਮੇ ਤਪਸਵੀਨਾ। ਪ੍ਰਿਅ ਤਰੁਨੀ ਕੁੰ
ਰਤ ਕਥਾ ਪਾਠੇ ਨਿਤ ਨ ਵੀਨਾ। ਏ॥
ਸੁਜਨਾ ਵਿਭਿਗਾ ਵਿਭਿਗਾ ਤਿਆਥੀ
ਪਦਮੈ ਹਿਤ ਤਿਆਗੀ। ਰਿਲ
ਥਾਕੀ ਸੇਵਾ ਕੁਜਨ ਤੁਸਮ ਕਰਤ
ਥਿਨ ਅਗਗੀ॥ ੭॥ ਥੀਦਿਆਤੁ
ਪਦਮਾਨਮੀਲਨ ਹਿਰਾਨ ਪਰਮ
ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਤੇਨ ਰਪ ਸੁਭਾਹਿਤੁ ॥

ਰਸੇਰ ਰਤਰਹਤ ਜਗਮਾਗਿ॥੮॥

ਮਿਗਪੀਛੀ ਮਿਗਰਾ ਜਬ ਨ ਭੂਖੇ

ਤਿਲਨ ਚਰੀਤਾ॥ ਤਿਉ ਕੁਲ ਦ੍ਰਿਤ ਬਿ

ਖਤ ਪਰੇ ਨੀਚ ਕਰਮ ਨ ਕਰੀਤਾ॥੯॥

॥ ਛਪੈ॥ ਦੁਸਤਰਮ ਹਾਸ ਮੁ

ਦੁਤਰ ਨ ਕਉ ਵੀਏ ਜਗ ਜਾਗਰ

ਬਵਿਤ ਕੇਗਾਰ ਬਹਰ ਨ ਕਉ ਭੂਖਾਤਿ

ਗਜਾ ਅੰਪਕਾਰ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਕ

ਉਕੀਨੇ ਦੀਆ ਜਗ ਪਵਨ ਨ ਹੀਰੇ

ਇਤਹਾਂ ਪੀਖਾ ਹੋਵੀਆ ਜਗਮ

ਹਿਉ ਪਾਉ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਸਰਬ ਸੁ

ਗਿਬਨਜੈਕਰਾ ਦੁਸਟਨਕੀਚਿ ੭੬
ਤਾਇਤੁਕੇਹਰਨੇਕਉਥਾਧਿਥਾਵਿਰ
੭੭॥੧੦॥

ਇਤਮੀਰਾਜਨੀਤਚਾਲਾਕੇਭਾਖਾ
ਇਯਾਂਚਤੁਰਦੇਸੀਧਿਆਈ॥੧੪॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਕੁਲਵਲੀਕ

ਵਿਸਵੇਨੀਧਿਆਧੀਪੀਗਥਿਨ

ਥਉਨਾ ਦੁਖਾਵਿਸਕਉਪ੍ਰਾਪਤਨੀ

ਸਦਾਸੁਖੀਕਰਉਨ॥੧॥ਨਿਪਤ

ਮਿਤਕਾਪੁਨੀਸਰਪਨਾਨਿਗਥਿਖ

ਜੋਇ॥ਸੁਧਿਨਾਰਿਕਉਨੀਅਹਿ

ਜਾਨਤੁਸਕੁਕੋਇ॥੩॥ਚਿਤਤ
 ਰਸੁਖੀਰਨਹਿਛੁਪਿਆਤੁਰਧ
 ਲਤੇਜਾ॥ਕਾਮਾਤੁਰਬੁਲਾਜਨਹਿ
 ਸੁਜਨਬੀਪਾਰਿਲੋਕੁ॥੩॥ਰਬ
 ਤਪਾਲਿਦੀਜੈਨਹੀਬੁਪਾਭਿਖਵਰਾ
 ਰਦੇਵਾ॥ਛਲੁਦੀਏਛਲਪਾਈਐ
 ਛਲੈਨਛਲਾਬਿਨਸੇਵਾ॥੪॥ਮੀ
 ਠਾਬੇਲਾਨਤੇਸਦਾਸਕੁਨਹੋਇਸੰ
 ਤੇਖਾ॥ਤੁੰਤੇਮੀਠਾਬੇਲੀਐਕਰੈਨ
 ਦਾਰਦਦੇਖਾ॥੫॥ਸਾਪਨਸੋਂਧ੍ਰਿ
 ਅਵਚਨਨਹਿਸਤੁਵਚਨਨਹਿਰਾ

ਮਾਗੀਥਹੇਤੁਭਾਖੈਨਹੀਵਹਿਰਸ ੨੨
 ਨਾਕੀਰਕਾਮਾ॥੬॥ਭੋਜਨਕਰਨਾਪ
 ਤਤਘਰਿਰਜਕਘਾਟਾਇਸਨਨਾ॥
 ਪ੍ਰਥਮਪਰਗਨਿਸਿਸੇਵਨਾਂਤੀਨਾ
 ਰਕਸਮਾਨਾ॥੭॥ਜਿਸਾਕਿਸਕੇਘ
 ਰਿਜਾਇਕੇਨਾਂਕਿਛੁਪੀਐਨਖਾ
 ਈ॥ਅਰਮੈਥਨਤੀਨਾਂਕਰੈਜਿਸ
 ਕਿਸਕੇਘਰਿਜਾਇ॥੮॥ਦੁਰਜਨ
 ਮੀਰੇਘਨਕਹਿਤਉਂਨਕਰਉਇ
 ਤਘਾਗਾ॥੯॥ਮ੍ਰਿਤਉਸਕੀਰਸਨਮ
 ਹਿਰਿਦੇਮਾਹਿਥਿਖਮਾਗਾ॥੧੦॥

ਇਤਨੀਗਜਨੀਤੁਚਾ
ਲਾਕੇਗੁਪਾਇਗਾਂਪੀਚਰਸੋਪੀ
ਲਾਇ॥੧੫॥ ਵੇਰਗ॥

ਦੁਰਜਨਸਰਪਸਮਾਨਹੈਤਾਂਤੇਸ
ਰਪਾਥਿਸੇਖਾ॥ ਸਰਪਤੁਸੈਕਾਗੁਸ
ਮੈਦੁਰਜਨਪਗਪਗਦੇਖਾ॥੧॥
ਪਾਤਰਵਰਸੀਸਾਰਮਹਿਹੈਉਤ
ਮਛਲ੍ਹਦੇਇ॥ ਸਾਧਸੀਗੀਮੀਠੇ
ਬਚਨਪਾਸਮਗਉਰਨਕੋਇ॥
੨॥ ਦੁਰਜਨਤਉਰੂਛਾਡੀਐ
ਪਾਦਿਪਹੈਗੁਨਦਾਨਾਜੀਮਾਦਿਬੁ

ਪਾਤਿਸਰਪਹੈਤਉਭੀਕਾਲਸਮ ੮੦
ਨਾ॥੩॥ਸਾਸਿਸਿਸਰੰਦਨਮਾਲ
ਤੀਫੁਲਸਾਧਸੰਗੀਤ॥ਯਾਸਾ
ਗਰਮੀਸਾਰਮਹਿਏਖਰਸਾਰਾ
ਤੀਤ॥੪॥ਸੇਜੀਨਾਥਿਨਸੁੰਦ
ਗੀਭ੍ਰਿਤਾਥਿਨਭੋਜਨੀਨਾਅਸ
ਵਾਗੀਥਿਨੀਨਮਗਤੀਨੰਬਰਤ
ਅਪੀਨਾ॥੫॥ਸੀਪਤਮੈਹਰਖਤਨ
ਜੀਥਿਪਤਕਰੈਨਾਥਿਖਾਰਾਭੀਰ
ਪਰੇਧੀਰਜਪਰੇਵਹਿਸਾਤਿਪੁਰ
ਖਅਜਗਦੇ॥੬॥ਉਚਾਥੇਲਨ

॥ ਰਿਕੇ ਸੁਰਖ ਮਾਨਤਾ ॥
 ਪੀਤਿ ਤਜਨ ਤਿਹ ਦੇਖ ਵੈ ਬਚਨ
 ਨਗੁ ਖਤੁ ਤਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਛੁਕੈ ॥
 ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਭੁਏ ਦੁਖ ਹਰਖ ਵੇ ਮਾਹਿ
 ਸੇਗ ਭੁਏ ॥ ਬਿਪਤਿ ਮਾਹਿ ਭੁਏ ਗਜ
 ਭੁਏ ਰਾਖੇ ਮਾਹਿ ਰੋਗ ਛੁਏ ॥ ਜੈ ਤਮਾ
 ਹਿ ਭੁਏ ਸਤੁ ਦੇਹ ਮੈ ਭੁਏ ਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਯੋ ॥
 ਬਿਦਿਆ ਮਾਹਿ ਭੁਏ ਬਾਦ ਰੂਪ ਭੁਏ ਨ
 ਰੀ ਜੈ ਯੋ ॥ ਤਪ ਮੈ ਭੁਏ ਯੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆਨ
 ਜੈ ਮਨ ਬਸ ਕਰਨੀ ਸਭੁ ॥ ਯਹਿ
 ਸਦਾ ਏਕੈ ਏਕ ਭੁਏ ਗਿਆਨ ਰਾ

੬ ਇਸਭਤੇਅਭੈ॥੯॥ ਛੰਦ॥ ਬੀਲ ੨੯

ਬਾਲੀਮਨਮਥਏਕਾਚੰਦਨਬ੍ਰਹ
ਮਣਚੰਦਾਬਿਥੇਕਾਅਮਦਪ੍ਰਗਛ
ਡੀਏਕਜਾਤਿ॥ਗੀਆਨੀਗੀਆ
ਨਹਰਿਜਨਹਰਿਬਾਤਿ॥੧॥ ਚੰਦਰ॥
ਸਾਸਤ੍ਰਸਕਲਾਬਿਚਾਰਿਕੈਮਾਥਿਕਾ
ਦਿਓਯਹਿਸਾਗਾਨਾਰਾਇਲਭੁਜੀ
ਐਸਦਾਕਰੀਐਪਰਉਪਕਾਰ॥੧੦॥
ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੀਸਭਾਮਹਿਲੇਖ
ਕਪਰਮਸੁਜਾਨਾ॥ਚਾਲਾਬੇਭਾਖਾਬ
ਰੀਕਵਿਸੈਨਾਂਪਤਿਨਾਮ॥੧੧॥ਗੁਰ

ਗੋਬਿੰਦਤਿਨਕੀਸਭਾਦੇਨੇਅਤਿ

ਅਭਿਰਾਮਾਕਾਵਿਦੰਦਨਤਾਕੇਕ

ਗਹਿਜਿਹਸੈਨਾਪਤਿਨਾਮ॥੧੩॥

ਇਤਸ੍ਰੀਰਾਜਨੀਤਾਦ੍ਵਿ

ਚਾਰਚਾਂਦਾਕੇਗ੍ਰਿਥ

ਬੁਖਾਇਅੰਕ੍ਰਿਤ

ਕਾਵਿਸੈਨਾਪਤਿ

ਖੇਡਸੋਧੀ

ਅਗਣਿ॥

੧੮॥

੧

C.

